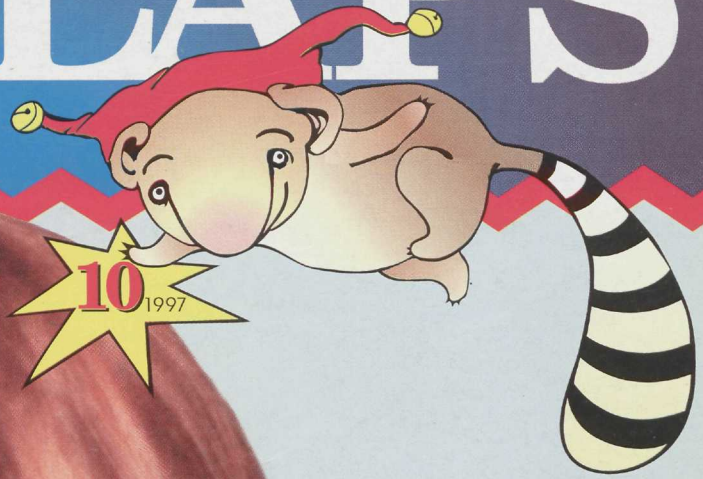

HIIA LAPS

Hind 11 krooni

**Barbie
filmitäheks**

**Meie lahe
Andrus
Kivirähk**

**Võida
MEMORY
mäng!**

**Reet Linna
kustutas
tulekahju
tuhvlitega**

Tulnukas(s)

UFOD!

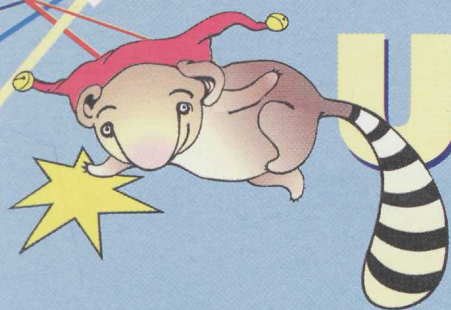

HEA LAPS!

**Naera
julgesti,**

**ja kui vaja,
siis vala
ka pisaraid**

**Kuulsa
ja kummalise
Reet Linna
lapsepõlvest
loe leheküljelt 8!**

Uued unenäod

Une-Mati meie majast metsa taha peletas juba ammu, teab mis ajast lugupeetud telekas.

Sestap kena unenägu enam ükski laps ei näe. Inimhunt kesk uduhägu pistab aknast tuppa käre,

umbes kesköö paiku tuleb seltsiks hundile vampiir, oma embusesse suleb kõiki Marsi motohiir.

Karjeid kostab läbi öö ja haudu lahti prahvatab – vanaaegne inimsööja kabuhirmus kahvatab...

Zombid käivad perepoja kohutavais unedes... Saurus istub vereojas, möirates ja munedes.

Vastu koitu saabub draakon, kaasas Raud- ja Ämblikmees. Seitse aastat vana saak on oma süngis nende ees.

Ammuilma unustati unemehikese liiv... Mis sust saab küll, Une-Mati – närviarst või detektiiv?

Leelo Tungal

Karel Korbi joonistus

Ajakirja Hea Laps
ilmub kord kuus,
tellimisindeks on 00552
Väljaandja Lastekaitse Liit

Pärnu mnt. 59,
Tallinn, EE 0001
Tel. 681728

Toimetaja LEELO TUNGAL
Projektijuht KATRIN PUTTING
Kujundaja VIVIKA KALT
Esikaanel: foto Sally Stúdio näituselt HEA JA HALB

Julge hundi rind on rasvane!

**Vasta iseendale, kas järgmised
asjad tekitavad sinus
A,B või C-tunde!**

**Nii see rahvatarkus
väidab jah!
Aga tegelikult pole vist
ainsatki inimest
(ega huntigi), kes mitte
kui midagi ega
kedagi ei kardaks.
Mõne nähtuse puhul sa**

A - tunned, et hirmu küll
pole, aga pisut ebameeldiv
tunne tuleb siiski;
B - tunned ärevust
ja pelgust,
hea meelega hoiaks eemale,
aga püüad siiski
asjast üle olla;
C - teeksid ükskõik mida,
et tekkinud olukorda vältida,
tunned, et ei ela seda üle.

1. Autosõit.
2. Paadisõit.
3. Mootorrattasõit.
4. Lennukisõit.
5. Sõit tuubil täis bussis
või trammis.
6. Tunnelisse minek.
7. Kõrgusest alla vaatamine.
8. Sillal seismine.
9. Suure väljaku ületamine.
10. Lifti sisenemine.
11. Hämarasse
kinoalaali minek.
12. Madude ja sisalike
nägemine.
13. Hiired ja rotid.
14. Ämblikud, kõrvahargid
ja teised putukad.
15. Noa või relva
pikkvõtmine.
16. Vereproov polikliinikus
17. Kaitsesüstimine.
18. Suurde võhivõõraste
seltskonda sattumine.
19. Ebameeldivasse
tundi minek.
20. Õpetaja tulek sinu koju.

Kui su vastustes on ülekaalus
A-d, siis võid ennast õnnitleda
tugevate närvide puhul.
Kui enamjagu vastuseid kuuluvad
B alla, siis võiksid aeg-ajalt järele
mõelda, miks üks või teine
nähtus sind hirmutab.
Kui aga paljude punktide juurde
kuulub vastus **C**, siis pead ennast
kokku võtma ja kindluse mõttes
pöörduma arsti poole, kes aitab
sul üle saada foobiatest
ehk haiguslikest kartustest.
Sihukeste foobiate puhul
on parem karta kui kahetseda!

Batman – Nahkhiirmees – algas oma tähelendu koomiksites!

Jah, Batman on üks vanemaid koomiksikangelasi! Sündis ta 1939. aastal, mil 18-aastane joonistaja Bob Kane Batmani tegelaskuju välja mõtles. Bobi sõber Billy Finger kirjutas koomiksile teksti ja nii saidki alguse kuulsa ja vapra Batmani seiklused. Jälgides tema võitlusi õigluse eest Gotham Citys, on üles kasvanud juba mitu põlvkonda. Põhjus, miks Batman (eraelus Bruce Wayne) kurjust ja ebaõiglust vihkab, on pärit tema lapsepõlvest. Kui Bruce veel väike oli, tapsid gangsterid otse poisi silme ees tema vanemad. Vanemate haual töötas Bruce, et maksab gangsteritele kätte. Batman pole üliinimlike võimetega kangelane – ta ei lenda nagu Superman ega roni mööda peegelsiledat seina nagu Spiderman. Kõik, mida Batman oskab, on ta saavutanud ise raskete treeningute läbi. Esimesed koomiksvihikud maksid kõigest 10 senti. Tänapäevaks on aga nende väärtus uskumatult tõusnud – kui mõni õnnelik omanik raatsiks oma '39. aasta koomikseid müüa, saaks ta selle eest kindlasti mitmeid tuhandeid dollareid.

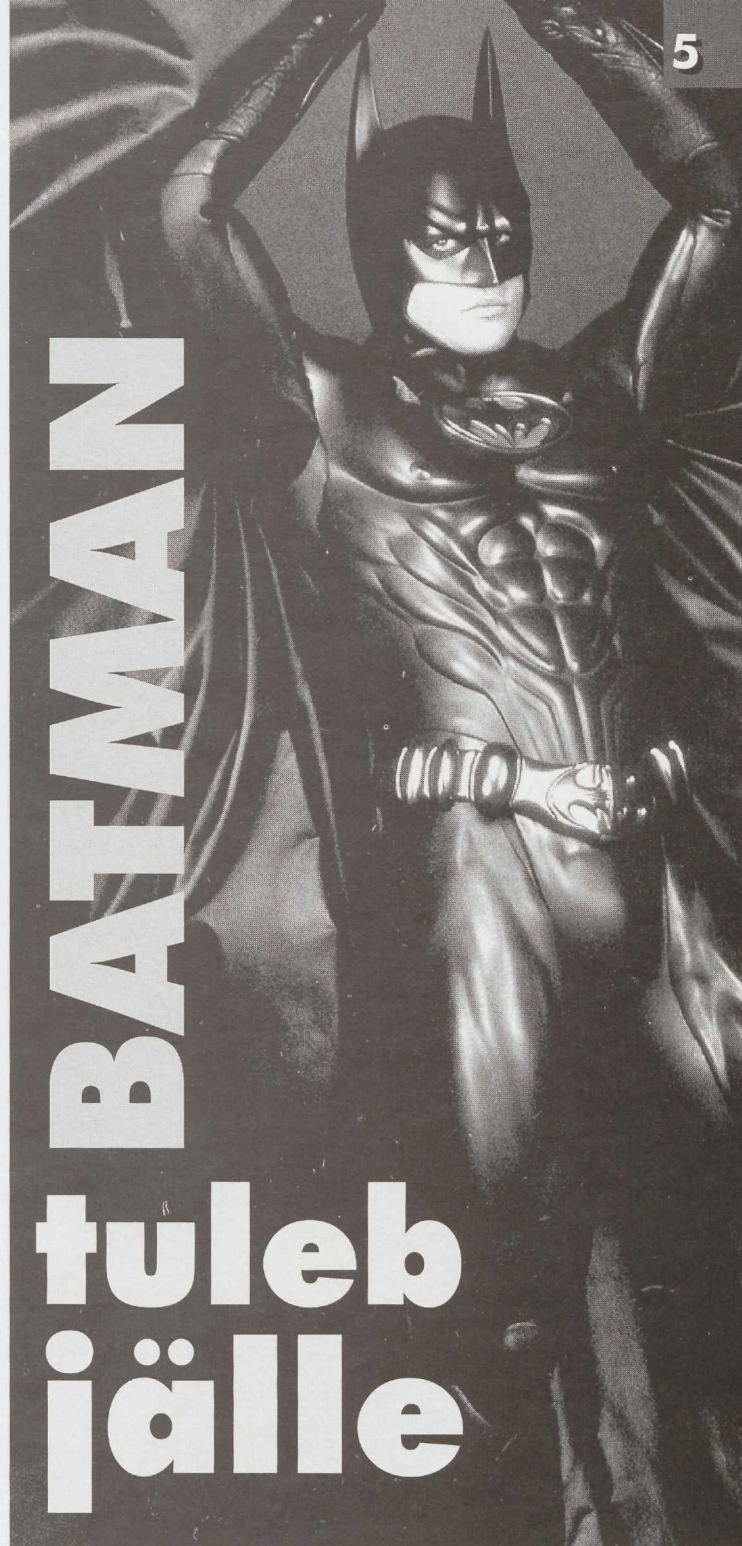
Koomiksist kinolinale!

Kuna Batmani koomiksid nii väga kõigile meeldisid, otsustati Batman ka filmitööstusesse tuua. Ekraani vahendusel võitis Batman endale üha uusi fänne. Batmanist on tehtud multfilme ja telesarju ning ka neli mängufilmi. Esimene film jõudis kinolinale 1989. aastal. Film vallandas piiritu batmaania – trükiti miljoneid Batmani sümbolilist särke, müntse, käterätte, padjapüüre; rajati fännklubisid; paljudes söögikohtades serveeriti toite nahkhiiremärkidega nõudes. Üle kogu maakera saatis "Batmani" tohutu kassaedu – kõigest kahe kuuga tõi film sisse üle 160 miljoni dollari. Ka järgmised kolm filmi: "Batman Return" ("Batmani tagasitulek"), "Batman Forever" ("Batman igaveseks") ja "Batman and Robin" ("Batman ja Robin") on olnud väga menüükad.

Nahkhiirmehel on palju vaenlasi.

Esimeses filmis oli Batmani vastaseks saatanliku naeratuse, kahvatu näo ja rohelistest juustega Joker. (Roheline paistab olevat Batmani vaenlaste lemmikvärv – kannab ju Mõistatustemee filmis "Batman igaveseks" rohelist kostüümi; filmis "Batman ja Robin" eelistab kurikaval Poison Ivy riietuda rohelisse.) Joker, keda kehastab Jack Nicholson, joodab inimestele oma imejooki, mida joonu aga sureb – naerusui.

Järgmises filmis, "Batmani tagasitulekus", on Batmanil aga koguni kaks vaenlast – salalik ja pahatahtlik Pingviin (Danny DeVito) ning poolpaha Kassnaine (Michelle Pfeiffer). Pingviin sündis küll inimesena, kuid käte asemel olid tal sõrad, mistõttu vanemad oma poja

korviga rentsliisse viskasid. Sealt päästsid poisi pingviinid ning kasvasid ta üles. Tagasi Gotham Citysse tulnuna tahab ta inimestele kätte maksta ja kogu linna endale allutada. "Batmani tagasitulekus" kehastab Michael Keaton viimast korda Batmani. See on ka viimane Batmani film, mille režisööriks on Tim Burton, edaspidi on ta Batmani filme produtseerinud. Järgmiste filmide režisööriks on Joel Schumacher, järgmisteks Batmanideks aga Val Kilmer ("Batman igaveseks") ning George Clooney ("Batman ja Robin").

Filmis "Batman igaveseks" võitleb Batman ülikavala Mõistatustemehe (Jim Carrey) ja endise advokaadi Kaksnäoga (Tommy Lee Jones). Kuid seekord ei kaitse Batman enam üksi Gotham Cityt, talle tuleb appi Robin (Chris O'Donnel), kes tahab kätte maksta Kaksnäole oma perekonna tapmise eest. Kaksnägu ja Mõistatustemees moodustavad koos paheliste Suhkrukese (Drew Barrymore) ja Piprakesega (Debi Mazar) Batmani-vastase leeri, kuid Batman ja Robin lahendavad osavalt Mõistatustemehe antud mõistatused ja hoiduvad Kaksnäo lõksudest. Kaunis psühholoog (Nicole Kidman) üritab lahendada Batmani saladust.

Mängu tuleb tuline mootorrattur – Nahkhiire tüdruk!

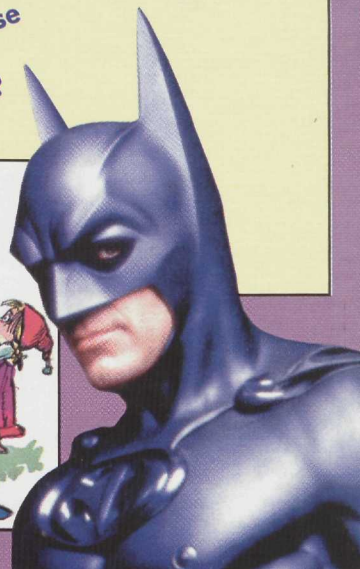
Sel suvel ekraanidele jõudnud filmis "Batman ja Robin" on Batmanil juba kaks abilist, peale Robini veel Nahkhiirtüdruk – Batgirl (Alicia Silverstone). Ja eks ka vaenlased ole selle võrra kavalamad ning kurjemad – mõlemad on endised doktorid. Doktor Friesi (Arnold Schwarzenegger) armastatud naine põeb surmatõbe. Õnnetu doktor viib läbi mitmeid eksperimente. Üks neist ebaõnnestub, selle toimel muutub doktor õudseks mutandiks – Mr. Freeze'iks, kes väljaspool oma jääpaleed liigub vaid spetsiaalse külmutusseadmega skafandris. Mr. Freeze tahab külmutada kogu Gotham City. Plaani teostamisel aitab teda Poison Ivy (Uma Thurman) – endine botaanikadoktor Pamela Isley, kes õnnetuse läbi on muutunud mürgiste huultega Ivyks. (Ivy (häälda: aivi) tähendab, muide, eesti keeles luuderohu.) Õnneks ajavad aga Batman, Robin ja Batgirl kurikaelte plaanid luhta. Põnevust on "Batmanis ja Robinis" vist liigagi palju, sest esimesel vaatamisel mööduvad sündmused kiiresti nagu multifilmis ja vaevalt on üks hull temp tehtud, kui juba järgneb teine.

Päris põnev oleks teada, missugune Batmani-film meeldib Hea Lapse lugejatele kõige enam?

Madli Jägermann

Triibu-Liine on nör-nör-nördinud!

Meie septembrinumbris löi mr. Freeze trükikratiga kampa ja tegi liiga meie lipule, mida heisates Edgar Valteri loodud Aadam ja Anna ei märganud, et sinine muutus justkui liiga süngeks... Vabandame ja loodame, et koos mr. Freeze'iga hakkas ka trükikratt heaks!

Porgandid ja kaal

Porgandid ja kaal õueaiamaal suve läbi päiksepaistel suureks kasvavad.

Porgandid ja kaal sügisel ei saa õueaiamaale jääda – külmaks läheb maa.

Porgandid ja kaal keldripõrandal kartulite sekka sooja koha leiavad.

Aga talvel nad kuuma pliidi peal ühepäjatoidu sisse pesa punuvad.

Laur Lemper

Härra Tomat

Triiphoonetomat – suur ja paks läks äkki vastu sügist näost punaseks ja tigidaks ning teisi kurjalt nügis.

Talt abikaasa müksu sai, kui tükkis andma musi. Kui porgand tegi talle pai, sai näkku kriimustusi...

Küll hüüdsid: "Milleks kakelda?" nii petersell kui õunad, kuid tomati käest tapelda said juba enne lõunat.

Ei mõju talle sõna hea, ei pai, ei musi – miski... Sest tomat – tige tuulepea ei püsi pudeliskil!

Kui ometi kord läbi said kõik riid-keksud-peksud, läks tomat tупpa. Sedamaid kõik hüüdsid: "Tere, ketšup!"

Leelo Tungal

Võidujooks

Elas kord üks perekond, kelle nimi oli Floks. Ühel päeval otsustasid perekond Flokside aedviljad korraldada jooksuvõistluse. Härra Kapsas alustas kõnet: "Lugupeetud daamid ja härrad! Täna olete kogunenud siia võistlusele, et teada saada, kes on perekond Floksi aia kõige kiirem jooksja. Kas võistlejad on valmis?"

"Jah!" kõlas kiire vastus.

Härra Kapsas hüüdis: "Tähelepanu, valmis olla, läks!"

Algul oli võistlus tasavägine, siis aga võis näha härra Kurki teistest ette pörutamas, ja preili Tomat järgnes talle. "Juurde, juurde!" hüüavad pealtvaatajad läbisegi.

Ja mõne aja pärast ongi võitja teada. Paari minuti pärast alustab härra Kapsas: "Tänase võistluse võitjad on härra Kurk ja preili Tomat. Ja nende auhinnaks on... reis purki!"

Sellest ajast ongi inimesed hakanud valmistama marineeritud kurke ja tomateid.

Ester Nõmme Toila Keskkoolist

Reet Linna - kuulus, kummaline ja muidu ka hea laps

Oleme külas Reet Linnal – muusikul ja teleajakirjanikul, kelle juhitud saatesari “Kuulus ja kummaline” on popp nii suurte kui laste seas. Reedal on kiire aeg – lisaks tele- ja raadiotööle plaanitseb ta parajasti suure napoleonitordi tegemist. Vaeva on sellega palju, aga sünnipäevalaps Robert oskab seda hinnata. Roberti 14. sünnipäevaks tuleb kogu pere kokku ja igaüks püüab kuidagi Reedale abiks olla.

“Mul on lastega vedanud!” kiidab Reet Linna.

Tal on hea meel selle üle, et kõik lapsed – nii 31 aastane Kent (kes on juba ise tütre isa), 24ne Hanna Stiina kui Robert on alati olnud emale toeks ja – mis kõige tähtsam – et nad kõik saavad omavahel väga hästi läbi. Kogu pere silmateraks on 4 aastane Lisette, keda kõik hellitades Liisuks kutsuvad ja kes vanaema Reeta nimetab manaks.

“Väikesest peast meie oma õega kahjuks küll nii hästi ei klappinud,” arwab Reet. “Eks ma vist olin üsna võimukas vanem õde – Eve on minust nimelt poolteist aastat noorem. Olin kangesti elav ja aktiivne laps, isa tegi minuga igasuguseid võimlemistrikke – tollal oli see moes, nii nagu laste kukile võtminegi.”

Reeda ja Eve isa Arved Haug oli helilooja.

“Kui me väikesed olime, siis isa alles õppis ja käis õhtuti pillimänguga raha teenimas. Ka ema õppis paar aastat laulmist – ta laulis Jüri Variste segakooris ja võttis vahel

mindki kooriproovidele kaasa. Küll mulle meeldis koori ees päris-dirigendiga võidu kätega vehkida!” meenutab Reet. “Aga pidime sageli ka õega kahekesi kodus olema. Tollal läks tihti elekter ära ja seepärast olid meil alati õlilambid käepärast. Mäletan selgesti üht õhtut, kui Eve hakkas lambi kohal paberitükke süütama ja pani kogemata tapeedi põlema. Asi läks väga tõsiseks. Eve pugus peadpidi teki alla peitu, mina haarasin isa sussid ja tagusin nendega tule surnuks. Aga kui isa-ema koju tulid, siis sain just mina kui vanem õde karistada... Tükk aega olin solvunud, sest ega üksipäini pesurullimistoas nurgas seista ole naljaasi. Aga nurkapanemine oli tollal moes... Eks ma andsin nurkapanemiseks põhjust ka: kord lõikasin näiteks mängutelki tehes ema uhiuue flanellikanga katki – aknaauguks! Ema hoidis kääre, nuge ja muid ohtlikke esemeid luku taga ja naelutas aknad kinni – aga mina kangutasin need lahti ja saatsin nõori otsa riputatud korviga teistele lastele toiduvaineid hoovi. Kui ema tuli, oli sahver täitsa tühi. Ja kord läksin jälle ühest aknast välja ja tulin teisest sisse – rahvas vaatas hinge kinni pidades all, kuidas väike tüdruk kolmandal korrusel turnib... Õnneks läks kõik hästi!”

Pagarilapsel pole saia...

“Kuigi isa oli helilooja ja meil kodus oli klaver olemas, ei pidanud ta vajalikuks mulle pillimängu õpetada. Pusisin siis ise Beethoveni “Für Eliset” mängida, ja koolilapsena hak-

kasin laulma koolipidudel ja aktustel. Koolis olin ka kangesti aktiivne, mulle meeldis nii laulda, joonistada kui koondustel igasuguseid tarkusi õppida. Keskkooli lõpetades valisin joonistamise ja käsitöö õpetaja eriala, aga sellel ma kuigi kaua ei töötanud. Aga ega ükski oskus mööda külgi alla jookse! Ka estraadistudios käimisest on mulle siamaani ainult kasu olnud,” arwab Reet.

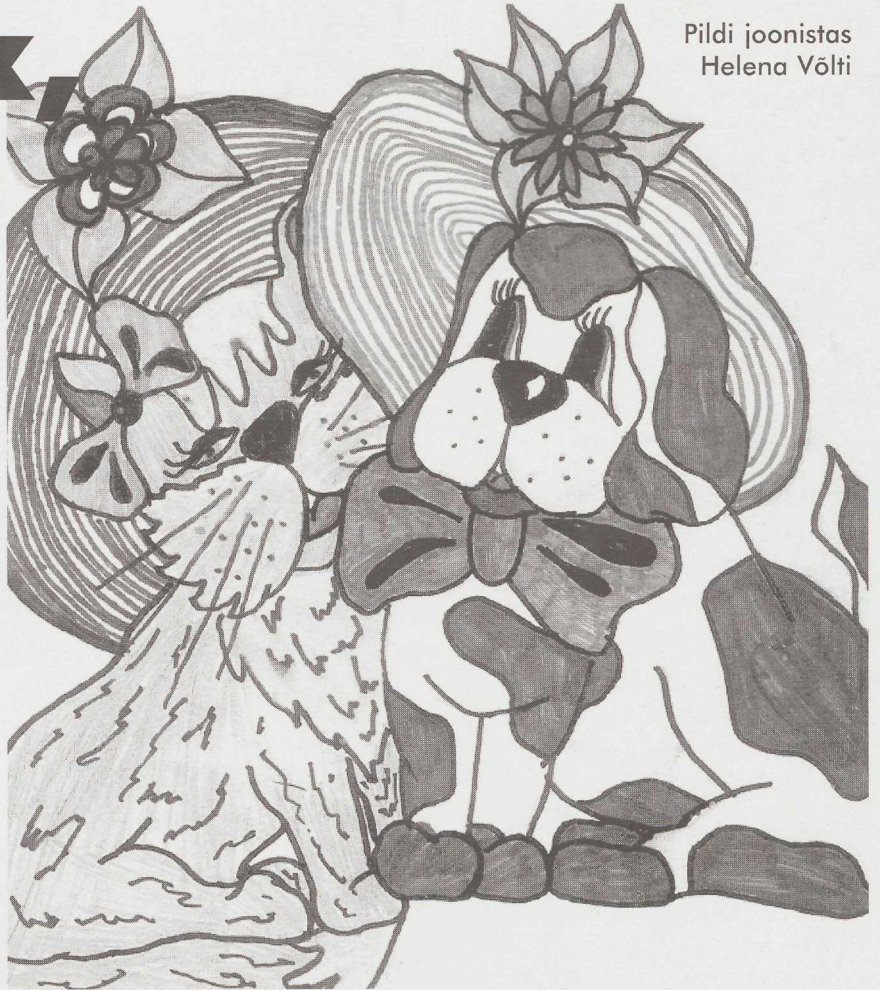
Hea tuju ja reipa näo retsept.

“Paljud noored ja lapsedki on küsinud, et kuidas ma suudan alati reibas, rõõmus ja noor välja näha. Ma pole kunagi mingeid imekreeme kasutanud ega operatsioone teha lasknud – püüan lihtsalt mõelda nii palju häid mõtteid kui võimalik ja teha oma tööd, mis mulle kangesti meeldib. Positiivne mõtlemine on väga tähtis – tuleb püüda muresid unustada! Kodust välja minnes püüa ennast häälestada rõõmsaks, püüa naerda, kui vähegi võimalik – aga üksi olles ei maksa ka pisaraid tagasi hoida, kurbus tuleb välja nutta.”

Leelo Tungal

Salmik, salmik, vaata ette!

Pildi joonistas
Helena Völti

Sellised salmid kogus
Jaana Rõõmus Vörust.

●●●

Ära unusta lille,
ära unusta mind,
ära unusta poissi,
kes armastab Sind!

●●●

Pikkamisi kustub kandlekõla,
pikkamisi maksab vaene võla,
pikkamisi aeg mööda läeb,
pikkamisi sõber võõraks jääb.

●●●

Armasta, kui oled noor,
armu ihkab vanamoor.

●●●

Hetked on need,
mis hajuvad õhku,
aastad on need,
mis mööduvad ruttu.
Noorus on õis,
mis korra vaid puhkeb,
olgu ta Sinul
kaunis ja uhke!

●●●

Et kõik, mis olemas
on head ja hella,
see aina helistaks
Su uksekella!

Järgmised salmid saatis aga
Helen Kroll Päärdest.

●●●

Ära seda õuna kisu,
selle sees on ussisisu.
Ära seda poissi usu –
kõik nad tahavad sult musu!
Ei huvita neid
koolipink,
vaid suudlused
ja lillekimp!

●●●

Tütarlaps naerab kõigile,
südame kingib ühele!

●●●

Otsi sõpra südamega,
mitte silmadega!

Martiina Viil Tartust:

●●●

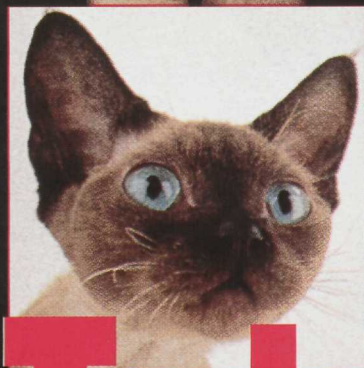
Kogu kokku palju salme
salmikusse, varasalve!
Aga ära meelest lase –
minult said Sa esimese!

Tallinna poiss
Heini-Sten Poidjutšenko
saatis järgmise salmi:

●●●

Ära eales kaota ära
võtit, mis toob ellu sära,
ega ustavamata sõpra,
sest et uut ei ole võtta!

Tulnukas(s)?

Hiigelsuurte silmade, peenikese kaela ja kõrge laubaga devon rexi tõugu kassid meenutavad tõepoolest tundmatult planeedilt saabunud tulnukaid – vähemasti nii neid võõraid kujutavad paljud kunstnikud!

Aga kuna kassid tavaliselt inimkeeli kõnelda ei viitsi, siis ei saa me kunagi teada, kust devon rexi välja ilmusid.

Esimest sihukese kummalise väljanägemisega hiirekuningat märgati hulkumas mahajäetud tinakaevanduse juures Inglismaal Devonshire'i krahvkonnas. Kõuts heitis silma tavalisele musta-valge-ruuge-kirjule kassineiuale, siis aga kadus – ei tahtnud ilmselt peatselt sündiva peenikese perega tegelda. Kassipojad tulid ilmale kaevanduse lähedal elava Beryl Coxi kodus, ning proua märkas kohe, et üks pisikestest oli hoopis isevärki välimusega: lühike, kuid pehme ja laineline karv, pisike terava lõuaga nägu, tohutud silmad, kõrvad suured nagu nahkhiirel. Beryl Cox andis Kearlyks nimetatud kassipoja Cornwellis elavale tõuaretajale Stirling Webbile, kes tegi Kearlyst uue kassitõu esiisa, ristates teda briti lühikarvalist tõugu emakassidega.

Tõuaretamine on aega ja kannatust nõudev töö: alguses proovis Webb Kearlyt ristata cornish rexi tõugu kassidega, kuid neist abieludest sündisid täiesti tavalised, pika ja sileda karvaga kiisud. Ka briti lühikarvaliste kasside järeltulijatest sarnanesid isale vaid pooled. Kuid kassipidajad on niisama visad nagu kassid ise – ja 1967. aastal tunnistas Inglismaa tähtsaim kassiasjatundjate organisatsioon – Governing Council Cat Fancy – devon

rexi ametlikuks kassitõuks.

Nüüdseks on need omapärased "tulnukad" levinud üle kogu Euroopa. Kuigi devon rexi tõugu kassid on sündides kõhnukesed ja haprad, muutuvad nad kasvades tugevateks ja siiketeks. Nad annavad palju järeltulijaid, on uudishimulikud ja sõnakuulelikud ega näita kunagi üles agressiivsust. Nende kasside silmad on suured, säravad ja selged – aga ometi näib, et neis on peidus mingi saladus. Kassid on ju ikka veidi salapärased...

Alma Stern

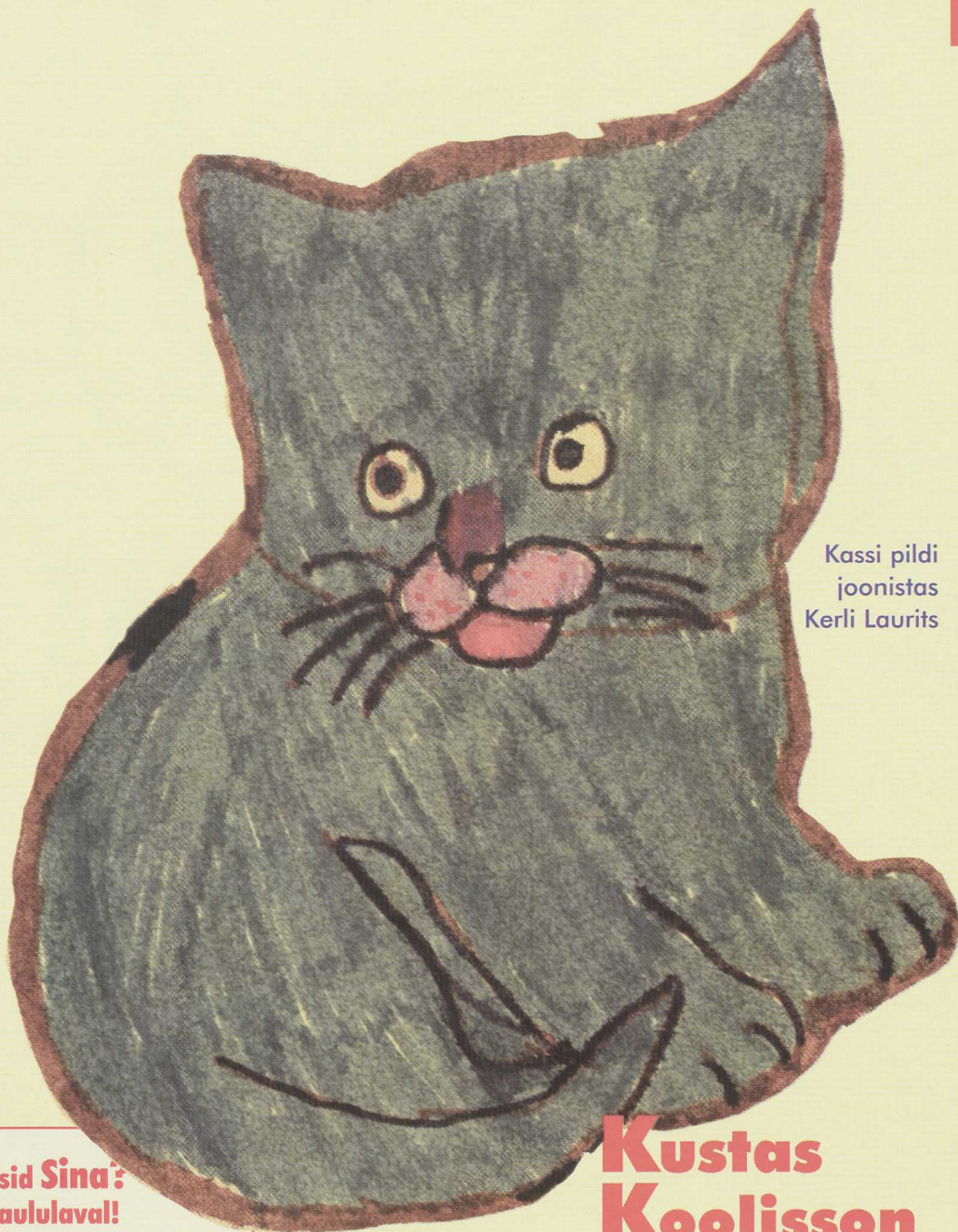
Komi luuletaja
Aleksandra Mišarina

Murka

Väike kiisu
nuttes lumes lamas,
külmast väike
nina punetamas.
Tuli tädi, küsis:
"Kes on nii su
maha jätnud,
pisikene kiisu?"
Tuli teine,
karvamütsis tädi:
"Vuih, kus kassid
paljunevad, häbi!"
Võtsin kiisu,
koju viisin tema –
algul ema
kippus tõrelema...

Kiisu pole
tänamatu mingi –
meile muudkui
kassipoegi kingib!

Tõlkis Leelo Tungal

Kassi pildi
joonistas
Kerli Laurits

Et mis laval, küsid Sina?
Usud või ei – laululaval!
Päkapikk pääseb sinnagi –
kuhu isegi Michael Jacksonit
ei lastud – nimelt laululava alla!
Ja Sina pääsed ka, sest 1. detsembrist
muutub laululava-alune Päkapiku-
maaks, kus on võimalik nii mängida
kui teatrit näha, nii piparkooki
maitsta kui üht-teist ise meisterdada.
Pileteid sinna saab juba praegu
ette tellida turismifirma
"Viru Tuur" kaudu.
Hakka aga rege rautama!

Suur jõulupostkaartide
ioonistamise võistlus!
Oma jõulukaardi kavand
saada novembri alguseks
aadressil Liimi 1, EE0006 Tallinn

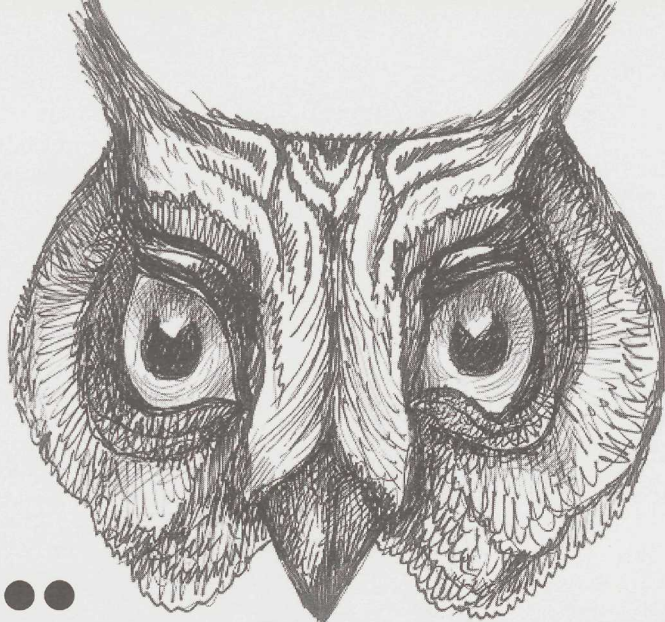
Kustas Koolisson luuletab

Mida päkapikk küll teeb oktoobris?
Jõuluvana habet peseb toobris –
seda pesta ei saa masinaga,
muidu oleks (tead küll!) sasi taga!

Jõuluvana mantlilt võttes plekke,
meenutab ta mineviku mekke:
oo, küll olid popid piparkoogid,
mm-mm-mm, mis maitsvad olid joogid!

Varsti – ärge keelake ja hoidke –
päkapikk teeb jälle jõulutoite.
Neid ta – väike, krapasakas ja kaval –
jõulupeol toob meie ette **laval!** ←←←

Öökulli lood

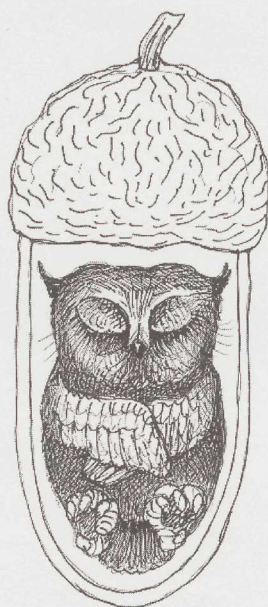
Mattias Turovski

I osa.
Öökuli sünd.
Essõna

Kas teie teate, kuidas öökullid sünnivad? Mina tean küll: nad kooruvad munadest pehmes soojas pesas, mis on emaöökulli poolt suurde puuõõnsusse tehtud. Nii juhtub tavaliste öökullidega. Aga meie teeme juttu võlu-öökullist, ja see lind sünnib omapäraselt: tema isaks on ldatuul ja emaks üks eriline Tammepuu, kelle oksad on kõverad ja raagus. Ainult ülemine oks emapuul on püsti, sirge ja haljas, ja just selle oksa peal tekib võlutõru – kord saja aasta jooksul. Kõik linnupojad tuleb aga munadest soojendamise teel välja haududa. Ka võluöökulli poeg vajab sooja katet, ja selleks on tilluke pilveke, mille isa ldatuul mähib võlutõru ümber.

1. peatükk. Kohtumine maailmaga.

Võluöökull nimega Ökul koorus munast vihmasel maikuuhommikul. Ta sai kohe märjaks ja see tegi teda murelikuks: kuidas saada kuivaks? Peale selle oli ta kõht üpris tühi ja korises valjusti. Ökul ei teadnud veel,

et ta on võlur. Aga kui ta nokk külmast veidi naksatas, siis tekkis kohe väike tuleke. Ökul sai sooja. Siis pilgutatas ta silmi, ja oh imet! – tema ette kerkis praevorst marineeritud rohutirtsukoivaga!

Ökul sõi ja mõtles: "Paistab, et ma olen võlur!"

Siis arvas ta, et suudab kõike. Ta proovis kohe ka lennata. Ökul ütles:

"Ma lendan!" ja kukkus potsti maha. Isa ldatuul naeris ja ütles: "Sa oled küll võlur, aga ikkagi linnupoeg! Pead õppima!"

Nii öeldes tõstis isa ta tõrusse tagasi.

2. peatükk. Ökul kasvab ja õpib.

Ökuli õpetajateks olid tema enda võluvõim ja ta isa ldatuul. Isa võttis poja selga ja lendas temaga ümber maailma. Ta rääkis Ökulile maailma asjadest ja võluvõim õpetas öö-

kullipoega lendama, toitu hankima ja võrastest jagu saama.

Ükskord lendas Ökul kogemata draakonite koopasse. Draakonid võtsid ta kinni ja panid puuri. Nad toitsid teda sitikate ja porikärbestega, et ta paksuks läheks. Neil oli plaanis Ökul ära süüa. Ökul aga purskas silmadest tuld ja põletas puurivarvad läbi. Ta muutis draakonid jaaniussikesteks, ja need panid tema eest hirmuga plehku. Sellest ajast peale oskavadki jaaniussikesed sädeleda.

"Vaat nii!" ütles Ökul ja lendas koju.

I osa lõppsõna.

Praegu elab Ökul Lõuna-Aasias, Himaalaja mägedes koos oma ilusa öökulliprouaga, kelle nimi on Ökuliine. Neil on kaks last, aga võlureid neist ei saa... Te ju teate nüüd, kuidas võluöökullid sünnivad?

**II osa.
McÖkul tuleb appi.**

**1. peatükk.
Võlur-detektiiv.**

120 aastat töötas Ökul metsavõlurina. Ta aitas metsa ja metsloomi. Näiteks siis, kui kopra pesa oli üleujutuse tõttu õhus, võlus ta vett vähemaks. Ja kui suvel mets kuivas, siis võlus ta sooja suvist vihma. Ta ravis

terveks taimed maantee ääres, kus vankrid tõstsid hirmsat tolmu. Ta arstis kõiki haigeid.

Aga siis sai võluri nooruspõlv läbi ja ta otsustas minna teisele tööle üle. Ökul hakkas detektiiviks, sest tema maal oli hakanud tegutsema kurjus. Salapärasel kombel hakkasid kaduma loomade pojad ja kahanema nende toiduvarud. Kadusid isegi puuksad.

Ökul sai aru, et siin oli mängus kellegi kuri käsi. Siis tuli ta juurde vana mäger, kes ütles: "Kas sa saaksid mind aidata? Mu maja ukсед on kõik kinni müüritud ja ma ei saa

enam sinna sisse minna. Kas lubaksite mind öömajale?"

Varsti tulid sama jutuga ka teised loomad: orav, nirk, rebane, saar-mas, ja ka mõned linnud. Ning Ökul mõtles: "Kui nii edasi läheb, siis pean ma endale võluma hotelli! Lähen õige ja uurin, mis selle asja taga on!"

Nii hakkaski ta detektiiviks ja võttis endale nimeks McÖkul.

**2. peatükk.
Salakoosolek.**

McÖkul saatis lepatriinuga tuttavatele päkapikkudele kutse ja palus neil tulla kell 8 koosolekule vana tamme juurde.

Kui päkapikud kohale tulid, rääkis Ökul neile sellest, mis metsas toimub. Ta küsis, kas keegi on märganud võõraid jälgi.

Üks päkapikkudest vastas: "Mina olen konnade sõber Breke Goksti ja ma nägin jõekaldal konnade oru juures tohtu suuri rotijälgi."

Teine päkapikk, Roos Krall, märkas, et roosipõõsaste ümber oli muru kõrvetatud. Kolmas päkapikk, Tiivu Lible, nägi, et haruldaste taimede õied ja juured olid küljest rebitud.

Neljas, värvukeste sõber Tsjuli Piuks, teadis, et leevikeste pesad olid pooleks murtud. Viies, päikesejänkude päkapikk Sos-sudi Poss, teatas, et metsas läheb aina pimedamaks.

Nüüd sai McÖkul aru, et maal tegutseb kuri nõid nimega Kurrudi Ladrak, kellel oli ebatavaliselt suure roti kuju.

Järgneb

Pildid joonistas onu Aleks

Siis, kui meeleolu hall,

Siis, kui meeleolu hall,
puhu suureks õhupall,
puhu, puhu täiest jõust,
peale sodi õudne lõust!

Siis, kui meeleolu sant

Siis, kui meeleolu sant,
osta ära elevant,
soodsa hinnaga on müüa,
päevas kord vaid vajab süüa.

Kõrv tal nagu tallanahk,
lont kui paras lumesahk,
silmad sarnased kui sul
unekütkes hommikul.

Anne Kahro

Pildi joonistas
Elisabeth Salmin

Kirjalaps

Kuidas roos endale okkad sai?

Igas kodus oma uhkus

Elas kord üks roosipõõsas. Ta oli väga ilus ja uhke oma õite üle. Kahjuks hakkasid inimesed teda katsuma, nuusutama ja tema õisi lõikama. Roosipõõsal oli väga vastik ja paha olla. Ta soovis, et keegi tuleks talle appi.

Varsti tundis ta oma lehtedes sahinat: kohale oli saabunud Soovidehaldjas. Roosipõõsas rõõmustas haldja üle ja soovis, et tal oleks midagi teravat, et inimesed ei saaks teda enam näppida.

Haldjas mõtles natuke ja puudutas roosipõõsast oma võlukepikesega. Seejärel ilmusid roosi vartele okkad.

Sellest ajast peale on roosipõõsal okkad ning inimesed imetlevad teda kaugelt. Ja kes lähevad roosi julgelt noppima, saavad torgata.

Eks Toris ela torilased
ning Luunjas luunjalaste ase.
Truu narvakas ei viska varvast,
tõrv Tõrvas annab leivakõrvast.
Ei pärnakaid sealt lahesuust
küll puhu ära meretuul.
Kõik juurulased juuripidi
on Juuru mulda juurdunud.
Üks paidelane, see ei vaidle,
teab: kõigist parim paik on Paide.
Kas sõidad Mulki, sõidad Muhku –
näed: igas kodus oma uhkus.

Gerda Spuul
Ridala põhikoolist

Milvi Panga

Elmisel nädalal võeti meie kooli uus töötaja. Ta nimi oli Leo. Leo pidi leiutama uusi aineid keemia-tunni jaoks. Mina, Valter, Juss, Sander ja Silver tahtsime võtta õhupalle, et veepomme teha. Aga Silver, nagu ta on, hakkas Leo kapis sorima. Seal nägi ta palju igasuguseid segusid. Ta vaatas ühte vedelikku ja ütles: "Oh, poisid, tulge vaadake!"

Kõik kogunesid Silveri ümber. "Mis sa sellest ikka käperdad!" arvas Valter, Silver tahtis aine tagasi panna, aga see kukkus tal käest. Kõik me saime vedelikku krae vahele. Mina, Valter, Juss, Sander ja Silver muutusime mitu korda väiksemaks. Sander küsis: "Mida me nüüd teeme?" – "Ei tea," vastas Juss.

Siis aga lendas seinaprao vahelt välja kärbes ja sõnas: "Kui te näitate teed koolisööklaste, siis ütlen, kuhu peate minema!" Ma ütlesin: "Lenda otse, pööra paremale, siis vasakule, otse ja jälle paremale, otse ning oledki kohal!" Kärbes sõnas piniseval häälele: "Aga teie minge õpetajate toa uksest sisse, jookske otse, siis näete seal ühte hiireauku. Küll hiir teab, mida teha."

Läksime trepist üles. Siis ütles Juss Silverile: "Pidid sa teda ikka käperdama, nüüd oleme kõik paksu supi sees." Selle peale vastas Silver: "Küll mina selle supi ära joon." Läksime õpetajate tuppa. Seisime kõik viiekesi hiireaugu ees. Sander ütles: "Silver, kuna sina keerasid selle supi kokku, siis lähed sa esimesena sisse." Selle peale vastas Silver: "Ei kavatsegi!" – "Sa pead minema!" sundis Valter vihasel häälel. Silver astus urgu, ta nägi viit hiirepoeaga ja nende ema, kes sikutasid kaminasuhu kinni jäänud hiireisa sealt välja. Hiireema ütles: "Mis te passite, tulge parem appi!"

Ja vupsti! tuli hiireisa ahjusuust välja. Sander rääkis neile kogu loo ja hiireisa sõnas: "Ma tean, kes teid saab aidata. Mu pojad saavad teid."

Hiirepojad viisid meid musta ahju taha. Üks neist avas puust luugi ja lausus: "Minge kogu aeg edasi!" – "Kuni jõuate ämblikuvõrguni," lisas teine. Kolmas ütles: "Seal näete ämblikku." "Tema käest küsige, mida peate ette võtma," lisas neljas. Viies kordas: "Küll tema teab, mida peate tegema."

Astusime pikka koridori ja muudkui käisime ja käisime. Vahepeal korrutas Valter: "Kui kaua veel peame käima?" Ning mina vastasin: "Kuni jõuame ämblikuvõrguni."

Lõpuks olimegi kohal. Vana ämblik küsis: "Mis teil siia asja oli, päkapikud?" Sander rääkis jälle kogu loo ära ja ämblik vangutas pead ning sõnas: "Ma tean, kes teid saab aidata. Minge mööda seda köit üles! Kui olete üles jõudnud, näete viit tuvi. Õelge neile, et nad viiksid teid kooli pööningule. Seal näete ühte varest. Küsige tema käest, kus elavad kolm põialpoissi."

Ronisime köit mööda üles ning seal istuski viis tuvi. Silver küsis: "Kas te ei saaks meid kooli pööningule viia?" Tuvid vastasid kooris: "Muidugi saame, see on ju käkitegu." Me istusime tuvide selga ja olime varsti pööningul. Nägimegi seal üht varest istumas ning Juss pöördus tema poole: "Vabandage, proua Vares, kas te ei tea, kus elavad kaks päkapikku?" – "Kuidas te julgete mind solvata – ma olen härra, mitte proua!" vastas Vares. Ta jätkas: "Neid pole

Illustreeris Edgar Valter

Kuidas me päkapikud olime

mitte kaks, vaid kolm, ja nad on põialpoisid, mitte päkapikud." Valter sosistas mulle: "Ma sain kohe aru, et ta on meessoost, mitte naissoost." – "Mis te seal pobisete?" küsis Vares. "Ah arvate, et olen sookurg või?" – "Ei," ütles Valter. "Nii," lausus Vares ning jätkas: "Põialpoisid elavad seal nurga taga. Vaadake, et te ikka koputate, alatud jõmpsidak sellised!"

Kuulsin, kuidas ta veel pärast omaette pobises: "Ah et tuleb söimama: proua, proua..."

Silver koputas ja üks põialpoistest avas ukse. Ta sõnas: "Tere!" – "Tere!" vastasime meie. Põialpoiss kutsus teised kaks sõpra enda juurde ja küsis: "Mis teid siia tõi? Kuidas saame teid aidata?" Valter rääkis kogu loo ning üks põialpoiss tõi mingi vedeliku ja lausus: "Võtke kõik üks lonks, ja oletegi jälle normaalsed!" Me läksime pööninguaknast välja ja võtsime kõik ühe lonksu. Me olime jälle normaalsed.

Järgmisel päeval küsis Leo: "Ega teie juhuslikult eile minu toas käinud?" – "Ei," vastasime meie.

Kaupo Holmberg
Tallinna Vanalinna Koolist

Silmad siia! Tänavune Sten Roosi nimeline muinasjutuvõistlus on alanud! Ann ja Ants Roos ootavad jõuluvahetaja alguseni kõigi 10-15aastaste (või ka veidi nooremate ja vanemate) muinasjutuvestjate töid aadressil Endla 2 b - 1, EE 3170 Haapsalu. Parimate auhindamine toimub H.Chr. Anderseni sünnipäeva paiku – maikuu alguses. Nobedaid sulgi kõigile!

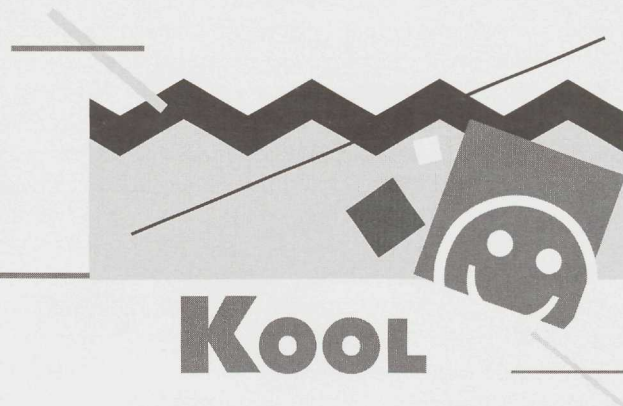

RUUDULINE Vihik

Ma olen üheaastane. Minu sõbrad on Joonlaud, Tintenpen, Pinal ja Harilik Pliiats. Siret kirjutab minu sisse matemaatika kontrolltööd. Mul on roosa kassidega paber ümber. Ja ma olen ära joonitud.

Õhtuti paneb Siret kõik järgmise päeva kooliasjad kotti valmis. Minu kõrval on siis teised vihikud, õpikud ja pinal. Meil on koolikotis päris lõbus olla, sest keegi ei tea, missugust asja Siretil koolis hommikul kõige enne vaja on. Minu õnnepäevad on kolmapäev ja neljapäev, siis on esimene tund matemaatika. Hea taju on mul ka siis, kui Siretil uus kontrolltöö paremini läheb kui eelmine. Tahan olla alati lapse sõber!

Siret Koort Jõgeva II Keskkoolist

HARILIK Pliiats

Mina olen Harilik Pliiats. Mul on palju sõpru, Minu sõbrad on Pliiatsiteritaja, Värvipliiats, Vildikas, Pastakas ja Kustukumm. Kõik me elame ühes majas. Meie majaks on pinal. Maja on kahekorruseline ja halli värvi. Esimesel korrusel elavad Värvipliiats, Vildikas ja mina, aga teisel korrusel elavad Kustukumm ja Pliiatsiteritaja.

Ühel päeval hakkas mul igav. Sõpradega ei olnud huvitav mängida. Läksin mööda kooli rändama. Rändasin klassidesse, klassidest õue. Õues oli hästi külm. Lõpuks väsisin ära ja läksin koju tagasi. Kui koju jõudsin, oli tund peale hakanud. Selles tunnis sain sõbraks Joonlauaga. Tema näitas, kus ta elab. Ühel päeval saime endale veel ühe sõbra. See oli Liim, kes järgmisel hommikul tegi meile ettepaneku minna reisima. Kõik olid nõus. Panime riidesse ja asusime teele. Tagasi jõudes oli aeg jälle tööle hakata. Jällegi joonistasime, värvisime ja kleppisime.

Olesja Djakonova Jõgeva II Keskkoolist

Kool

Kool on nagu hullumaja, õpsi mõire vastu kajab. Seinad kisast värisevad, pingid sukki käristavad. Aju aurab tundides, siis kui õpsid sundides panevad tegema kontrolltööd, kõik see õudselt närve sööb.

Kuid ei ilma koolita keegi hakkama meist saa. Õpime ju enda jaoks, midu tarkus ilmast kaoks. Kuigi närvidele käiv õpetaja mulin näib, aidata vaid püüab ta, ei midu läbi lüüa saa.

Triin Toomel Võhmast

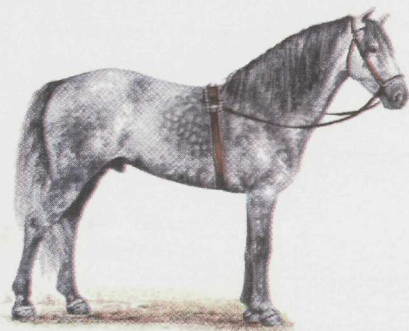
			▷ KATEL, POTT
			AASTA
			▽
			▷ OMAMA
			▷ AUTO-FIRMA
		▷ ...MEETER (2 x RAADIUS)	▷ UMBES
		▷ 999 (ROOMA NUMBER)	▷ VAIKNE, LAME
		▷ NIKKEL RAUL & TIINA	▽
		PAREM	▷

AILI & PRIIT	BATSILID	AIKE LANKA (TSEILON)				AMMUKÜTT, TAHTKUJU		
▽	▽	▽	▷ PIRET VISA MANGUS PÖLLURAMM			AAR	▷	
INGLISE TIITEL					▷ LAHTI TEGEMINE MERI-ROOVEL LOOJANG			
MEETER			▷ TERA KOHKUN ON INGL. K.		▷ TAVALINE			
▽			▽					
		▷ NOOT				▷ KODULOOM		
		JAHILOOM				MEIE		
HOBU-SÖIDUKI JUHT PESEMISVAHEND						INGRID		ESMASPÄEV
						IVO & LEILA		▽
			▷ KELM, PETIS ...-PUU (PARN) JUUNI					
			▷ ...-ROHI (RAVIM) KORDAMINEK KARIN & TIIT					▷ TAAS, UUESTI
								2xTÄHT
▷ EHK								▽
2xTÄHT								
REEDE			▷ GUIDO & IMBI			▷ RÖNTGEN	▷ TERITAMINE	▷
			URVE				DETSI-	
							ILMAR	
▷ PROOVA VEEALUSED TÖÖMEHED								

Ristsõna koostas Ilmar Trull

Parimatele lahendajatele auhinnaks helikassett!

Ilu- ja mälumäng

1. Andalusia hobune

Kõrgus 157 - 163 cm.

See populaarne Hispaania pärit hobusetõug on aretatud berberi ja araabia hobustest ja hispaania ponidest. Tal on tugevad ja kindlad jalad ja ilus kaarjas kael.

2. Friisi hobune

Kõrgus umbes 152 cm.

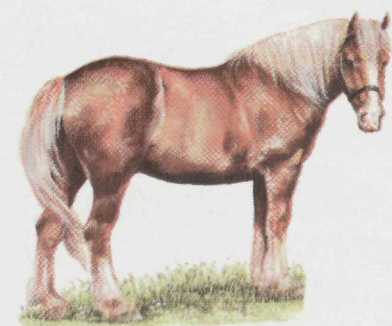
See tugev ja kuulekas hobune on pärit Madalmaadest, Friisimaalt. Friisi tõugu hobused aretati keskajal rüütlite ratsahobusteks – iga suksu ei jaksanud raudrüüdes rüütleid seljas kanda. Tänapäeval kasutatakse friisi hobust enamasti vankri ette rakendatuna.

3. Tennessee walker

Kõrgus 150 - 160 cm.

See hobusetõug on pärit USAst, Tennessee ja Louisiana osariikidest. Teda ei kasutata mitte ainult ratsavõistlustel, vaid ka vankrite vedamisel ja maapäevadel.

4. Schleswigi hobune

Kõrgus 157 - 163 cm.

See väga tugev ja vastupidav tõuhobune aretati Põhja-Saksamaal, ja nagu friisi hobust, nii kasutasid teadagi ristirüütlid. Praegu kulub schleswigi hobuse ramm koormate vedamisele ja raske maapäevate tegemisele.

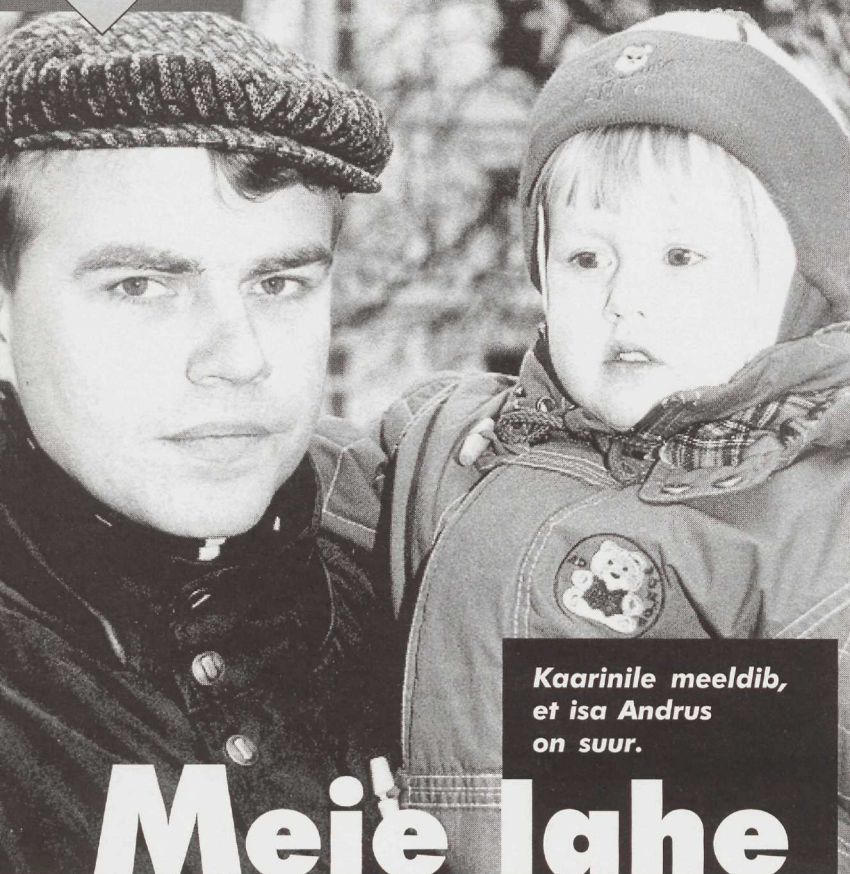
5. Lusitano hobune

Kõrgus: 150 - 160 cm.

Seda Portugalist pärit ilusat ja nobedat ratsut kasutatakse nii sõjaväes kui taludes. Uhkelt ehituna esineb ta ka härjavõitluse areenil.

Loe lk. 24

*Kaarinile meeldib,
et isa Andrus
on suur.*

Meie lahe ANDRUS KIVIRÄHK

☼ Lemmikraamat lapsepõlves?

Neid oli suurem hulk. Kõik Astrid Lindgreni raamatud, siis "Muumitroll", "Kääbik"... Muidugi "Kolm musketäri", ja veel ja veel. Lugesin neid kõiki vähemalt kümme korda üle.

☼ Lemmiktoit?

Lapsepõlves – praetud kartulid. Ja batoonikesed. Neid millegipärast enam ei valmistata, aga nad olid jube head kommid.

☼ Lemmiktund?

Ajalugu.

☼ Ebameeldivaim tund?

Ma pole kunagi sallinud kehalist kasvatust, oli nii nõme aja peale joosta

ning hindede lõuga tõmmata. Ja ega ma osanud ka.

☼ Kas oled saanud kahte? Missugustes õppeainetes?

Muidugi. Igasugustes ainetes. Ma olin laisk ega viitsinud sageli koduseid ülesandeid ära teha, sealt neid siis vahel kukkuski. Aga üldiselt vähe.

☼ Kelleks tahtsid saada?

Päris väikesena loodusteadlaseks, hiljem tahtsin õppida ajalugu. Lõpuks läksin õppima ajakirjandust, aga ajakirjanikuks ikkagi ei saanud.

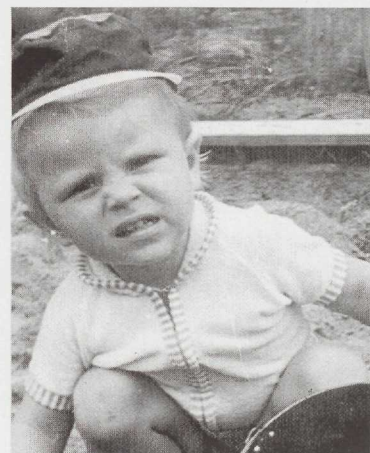
☼ Ilusaim päev lapsepõlves?

Ikka oma sünnipäevad. Ja vana-aastaõhtud. Jõulusid me siis ei pidanud, kinke tõi näärivana.

Konna

*Andrusele meeldis juba
väiksest peast suur olla*

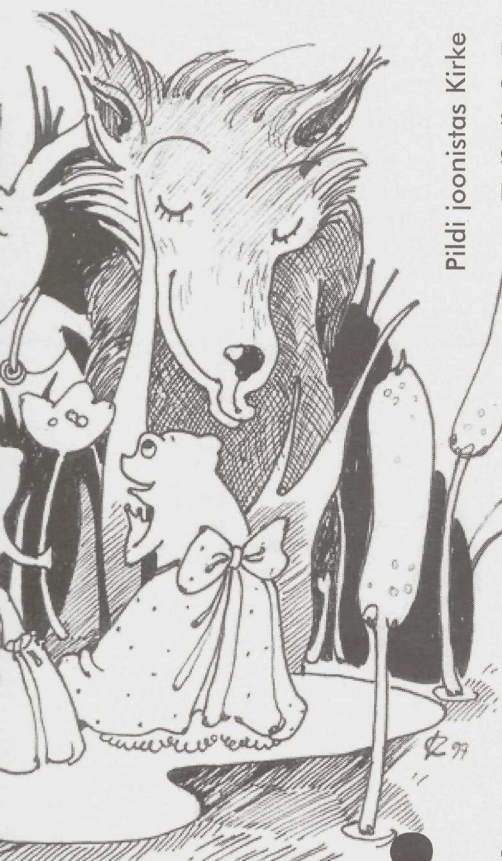

☼ Kas sul on lapsi? Mis on nende nimed?

Mul on 4-aastane tütar Kaarin.

☼ Millega tegeleksid, kui oleksid praegu laps?

Millega lapsed ikka tegelevad? Ju ma mängiksin, käiksin koolis. Aga mulle meeldib suur olla.

Pildi joonistas Kirke

mõtles, et tal on kull kallal, viskas enese hirmuga pikali ning teeskles surnut. Alles natukese aja pärast julgelt silmi paotada. Midagi koledat polnud näha, ainult muinasjuturaamat vedeles avatuna laual, poolik porgand järjehoidjaks vahel.

Jänes hakkas kohe suure huviga raamatut lugema.

"Taevake!" hüüdis ta vaimustusega. "Mida ma loen! Tarvitsub mul ainult konna suudelda, ning ta muutub printsessiks, aga minust saab kuningas! Kas pole vahva! Jaa, tore oleks olla kuningas! Ma ei kardaks mitte kedagi, aga kõik teised väriseksid mu ees. Isegi hunt ajaks käpad püsti ja lõdiseks. Ruttu konna suudlema!"

Ning jänes asus sedamaid teele järve poole – sest seal need konnad elasid.

Kolmas muinasjuturaamat plartatas rebasele vanni.

"Raamat!" hüüatas rebane üllatunult ja õngitses taevast alla kukkunud kingituse veest välja. Raamat oli küll pisut ligunenud ja seebine, aga rebane ei hoolinud sellest ning luges muinasjutu tähelepanelikult läbi.

"Vaata aga vaata!" lausus ta. "Et konn muutub suudlemise läbi printsessiks... Oi, aga printsessil on kindlasti kullast kroon peas! Kahman selle kohe endale ja punun metsa, ei ta mind kätte saa. Ja siis panen ise krooni pähe ja olen kõige uhkem loom!"

Ning ka rebane asus teele järve poole.

Neljas raamat pudenes hundi jalgratta ette. Jalgratas läks ümber ja hunt kukkus peaga vastu puud.

"Neetud! Mis see küll oli?" kirus ta, aga raamatut nähes võttis selle kohe pihku ja hakkas lugema.

"Head uudised!" kiitis ta siis. "Kui ühte niru konna suudelda, kasvab ta kohe matsakaks printsessiks! See on alles suutäis! Magus ja hea! Mul ongi kõht tühi!"

Ning hunt hüppas rattale ja hak-

kas kärmesti järve poole väntama.

Järve kaldal istus kolm väikest konnatüdrukut, puhtad seelikud seljas. Neil oli väga igav.

"Elaks siin kasvõi üks konnapoiss!" kurtsid nad. "Siis võiksime temaga kõik kordamööda tantsida. On ju nii kaunis õhtu ja heinaritsikas viuldab imeilusasti."

Aga konnapoisse ei paistnud kusagilt. Nende asemel ilmusid järve äärde jänes, rebane ja hunt, kõigil huuled torus.

Ja enne kui konnatüdrukud arugi said, olid nad ära musitatud.

Aga muinasjutt oli valetanud. Ühtegi printsessi nähtavale ei ilmunud. Selle asemel põrnitsesid ehmunud konnapreilidele vastu... kolm samuti ehmunud konnapoissi!

"Mis see tähendab?" küsis üks neist – see, kes enne oli olnud hunt. "Et ma olen nüüd konn või?"

"Tuleb nii välja," vastas endine rebane.

"Appi! Mis nüüd teha?" karjatas konn-jänes.

"Nüüd me võiksime tantsida..." poetas üks konnaplika arglikult. "Me ammu ootasime teid, meil oli ükski nii kurb!"

Ja korraga tundsid kolm konna-poissi, et võiks tõesti tantsida! Konnatüdrukutel olid pealegi hästi kenad seelikud seljas ja nad olid ise ka nii armsad ja häbelikud... Annaks või veel ühe musi!

"Tantsime!" nõustusid konna-poisid, ja seda kuuldes hakkas heinaritsikas veel ilusamini siristama.

Aga mis sai karust ja tema raamatust? Noh, eks karu ärkas üles, märkas raamatut, võttis, vana loll, selle tagurpidi kätte ja nägi, et printsess seisab pildi peal, jalad ülespidi.

Ja sellest ajast peale elas jõe ääres juba kuus konna ning neil polnud enam iialgi igav.

"Oi, kas see on nüüd moes?" imestas karu. "Ja mina ei teadnudki!"

Ta ajas jalad taeva poole ja kõndis kogu ülejäänud elu käte peal, nii et teda hakati tagurpidi-karuks hüüdma.

musi

Andrus Kivirähk

Pisike punane lennuk lendas üle metsa, tuli linna poolt ja kihutas otse Põhjanaba suunas.

Lennukis istus ei keegi muu kui Jõuluvana ise, kes oli käinud kauplustes sisseoste tegemas. Jõuluvana peab ju suvel mänguasju koguma, et oleks, mida talvel lastele jõulupuu alla panna. Lennuk oli puupüsti kannetäis. Aga lennuki sees oli ka üks auk, millest jõuluvana midagi ei teadnud. Selle augu oli sinna närinud rott, ja sealt pudenesid välja neli tuliut muinasjuturaamatut. Nad lehisid õhus nagu suured kirjud liblikad ning potsatasid viimaks puude vahele.

Üks raamat kukkus pähe magavale karule. See ei teinud matsust väljagi, mõmises ainult läbi une ning pööras teise külje. Teine raamat kukkus otse keset jänese söögilauda ning murdis porgandi pooleks. Jänes

Nukkvõll

↑ 1953. aasta mudeli kõiki keremuudatusi on raske üles lugeda, kuid õnneks räägib üks pilt rohkem kui tuhat sõna.

↓ 1958. aasta mudel sai uue voolujoonelise-ma kere, mille esiotsa hakkasid nüüdsest kaunistama 4 esituld. Sama disain püsis kuni 1962. aastani.

→ 1956. aasta tõi endaga kaasa muudatused disainis ja ka uue 225 hobujõulise V8 mootori.

↑ Esimesed kokkupanekuliinilt tulnud Corvette'id nägid välja sellised.

CHEVROLET CORVETT'i arengulugu

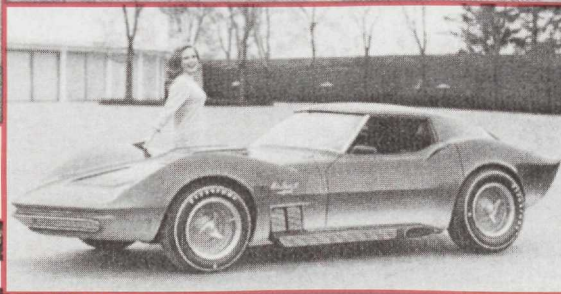
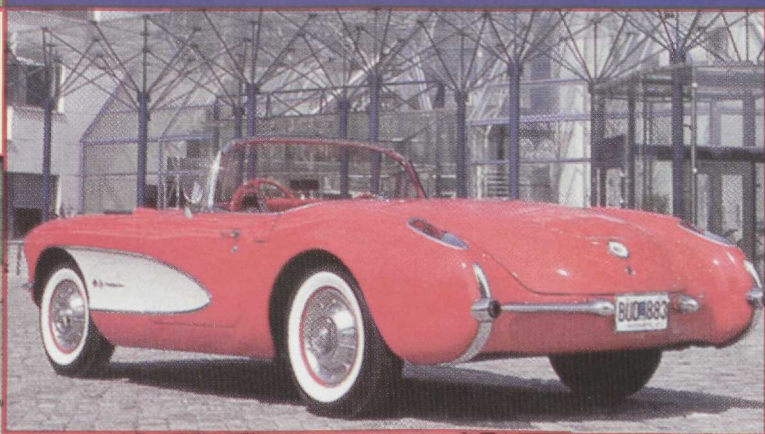
General Motorsi disaineril Harley Earliil oli juba aastaid mõtteis mõlkunud idee luua sportauto, mis oleks nii kvaliteedi kui hinna poolest konkurentsivõimeline Euroopa autodega. Aastal 1950 sai Earl võimaluse oma plaani teostamiseks. Tal kästi nimelt jätkata Bill Tritti poolt alustatud Alembic I nimelist sportauto projekti. Tööd alustades pandi projektile nimeks "Project Opel".

Millest selline kentsakas nimi? Eks ikka selleks, et juhtida konkurente ja ajakirjandust valedele jälgedele. Nimi "Project Opel" viitas mingisugusele udusele Saksa autotööstuse projektile, mis kindlasti poleks konkurente uudishimulikuks teinud. Olles kõigepealt General Motorsi kõige andekamad töötajad enda ümber kogunud, alustas Earl auto ehitamist.

Corvette'i kere materjaliks valiti kergesti töödeldav klaasikiud ja mootoriks 106 hobujõuline 6 silindriga Chevrolet.

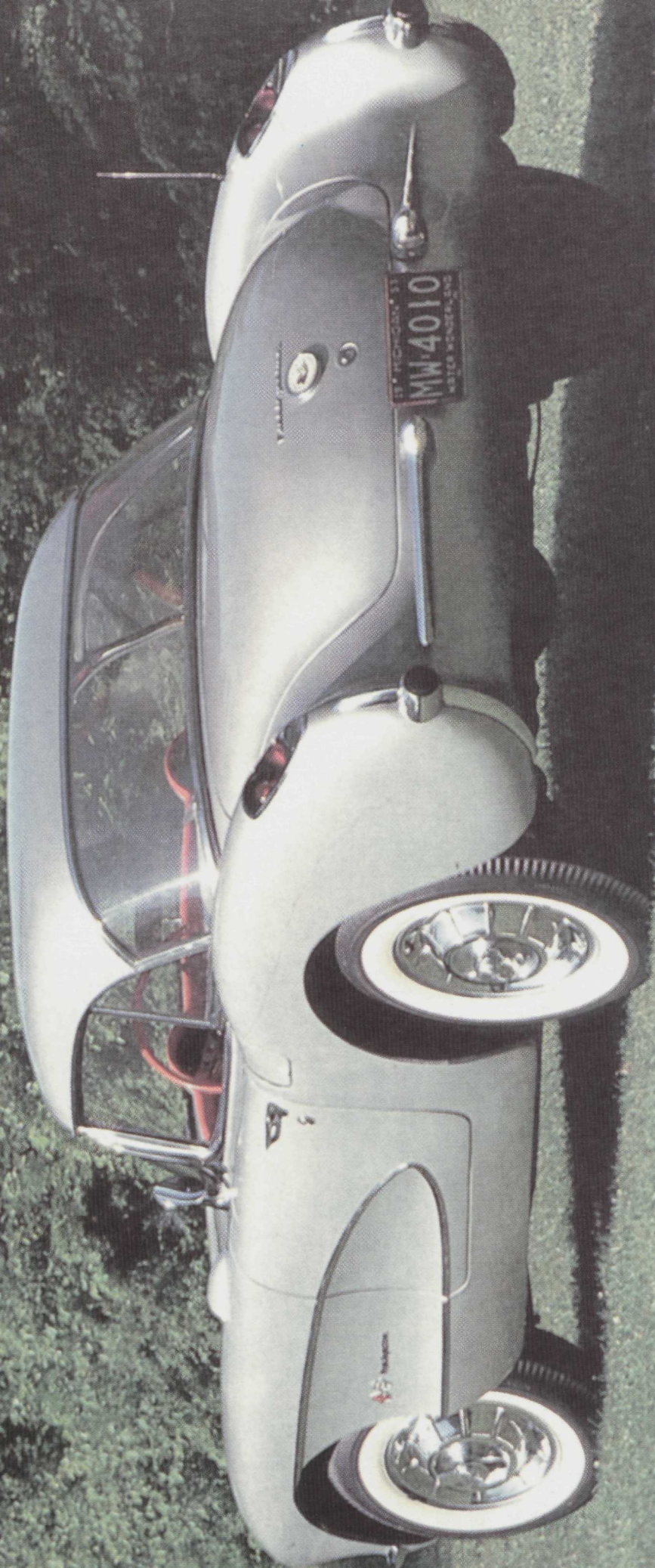
Corvette'i presentatsioon toimus New Yorgis 1953. aasta jaanuaris korraldatud autonäitusel "Motorama".

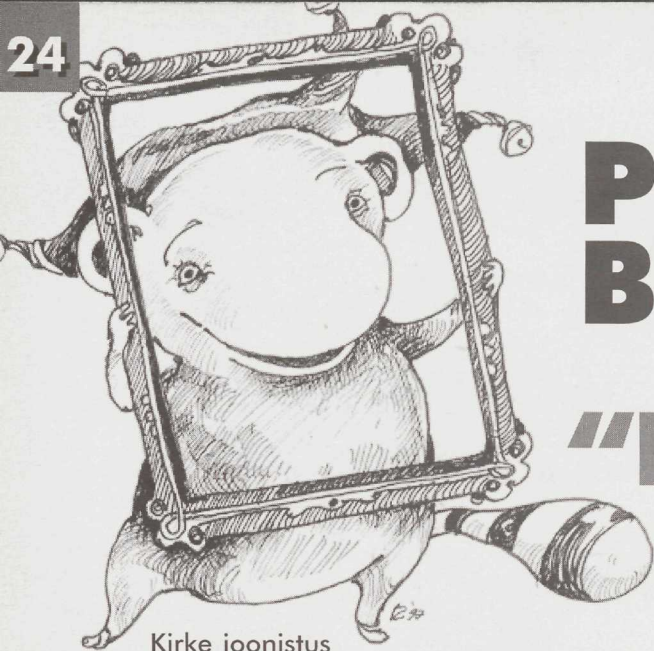
Chevrolet Corvette on paljude arvates ainuke õige Ameerikas toodetav sportauto.

↔ 1968. aastal nägi päevavalgust Chevrolet' järjekordne tüüp, nimelt "Mako Shark". Sellest sai alguse Corvette'i kere muundumine. "Mako Sharki" disaini on võimalik ära tunda ka tänapäevases Corvette'is. Tänapäeval on Corvette'i mootor 330-400 hobujõuline.

'57 CHEVROLET CORVETTE

Kirke joonistus

PIETER BRUEGHEL vanema "Lastemängud"

Kuulsa Madalmaade kunstniku Pieter Brueghel vanema maale teatakse rohkem kui maalikunstniku elulugu.

(Muide, hollandlased hääldavad kunstniku nime: piiter bröohel, sakslased – ja nende järgi arvatavasti ka meie, eestlased: piiter brüügel. Brueghel vanemaks kutsutakse teda seepärast, et kunstniku poegadestki said maalikunstnikud, ja oma lemmikteemade järgi kutsutakse üht neist põrgu, teist aga lillede Bruegheliks.) Oletatavasti sündis Pieter Brueghel vanem 1525. aastal – ta sünniaega ja – kohta pole täpselt teada: Madalmaades on nimelt kolm Bruegheli nimelist küla! Kindlalt teatakse aga seda, et kunstnik suri 5. septembril 1569. aastal Brüsselis.

Maal "Laste mängud" sai kunstnikul valmis 1560. aastal – niisiis nelisada kolmkümmend seitse aastat tagasi!

Pildi järgi võib aru saada, et Brueghel vanem armastas lapsi ja tundis nende mängu. Maalil on kujutatud enam kui 200 last, ning erinevaid mängu on

kunstiteadlased kokku lugenud 84. Paljud neist mängudest on tänaseks unustatud, ja küllap tunduvad ka mänguasjad praegustega võrreldes algeliste ja "puust tehtutena". Aga mängulusti õhku pildilt sellegi poolest.

Pange tähele, et kuigi maalil on kujutatud suurt osa linnast (kui tähelepanelikult uurida, siis leiab silm suplevaid lapsi eemal jõe ääreski – Brueghel vanemat peetakse esimeseks tõeliseks maastikumaalijaks), siiski ei ole kunstnik ruumi leidnud ühegi täiskasvanu jaoks! Suurtest inimestest on ta maalinud samasuguse paljude figuuridega pildi "Madalmaade vanasõnad", ainult et täiskasvanute vastu on kunstnik olnud märksa iroonilisem ja kujutanud neid üsna kohmakatena. Pieter Brueghel vanemat on kunstiteadlased paljude maaelu kirjeldavate teoste autorina nimetanud ka talupoegade Bruegheliks.

(Pilti vaata 19. leheküljelt!)

Terita nüüd oma silma ja püüa Brueghel vanema maalilt leida sulle tuttavaid mängu. Kirjuta nende nimed üles ja saada toimetusse – parimad saavad auhinnaks mälumängu "Memory".

MIDA vaatad? KEDA vaatad?

Nimi, vanus.....
 Adress.....
 Kui vanalt hakkasid telesaateid vaatama.....
 Lemmiksaade.....
 Parim saatetegija.....
 Lemmikfilm või -sariaal.....
 Missugused on sinu meelest vägivaldfilmid?.....
 Kas sa vaatad neid?.....
 Missuguseid saateid vaatad koos vanematega?.....
 Kui kaua aega päevas veedad teleri ees?.....
 Kas sul on prillid?.....

Lõika välja!

Siis, kui televisiooni veel olemas polnud, vaadati kindlasti rohkem maale ja raamatuid, puid ja pilvi. Nüüd on aga üsna vähe peresid, kus õhtuti aega telekasti ees ei veedeta. Triibu-Liine Nessuke otsustas teha pisukese uurimuse selle kohta, milliseid saateid Hea Lapse lugejad kõige meelsamini vaatavad.

NB! Seda lehte ei pruugi ajakirjast välja rebida – võid vastata ka eraldi paberilehel. Ja muidugi peaksid teadma, et vastajate vahel loosime välja auhindugi! Võid vastata ka anonüümselt – oma nime nimetamata, ainult et auhinnalootust sel juhul kahjuks pole...

Oi, kui õudne!

Luupainaja Lembit

Elas kord vaim, kelle nimi oli Luupainaja Lembit. Ta käis öösiti inimesi hirmutamast. Tal oli ka vend – luukere Kondi-Konrad, aga tema seal ei elanud, tema kummitas mujal.

Kaks last, Kaur ja Liisa, olid üksi koju jäänud. Nad läksid ohtul üksi metsa ja vaatasid ringi. Okstel rippusid ämblikud ja lendasid nahkhiired. Äkki kargas poosa tagant välja Luupainaja Lembit ja hüüdis: "Ma võtan teid kinni ja viin oma koopasse!"

Lapsed ronisid puu otsa, aga Luupainaja Lembit ronis järele. Kaur sai teise puu oksale hüpata, aga Liisa ei ulatanud. Luupainaja Lembit sai teda juba küünistada, kuid laste vanemad olid neid otsima tulnud ja ajasid vaimu ära. Nüüdsest kummitab vaim kusagil kaugel koos oma venna, luukere Kondi-Konradiga.

Jaana Kurg Tallinnast

Kop-kop!

Pere magab. Järsku kuuleb isa, et köögist kostab imelike häält. Ta läheb kööki ega tulegi tagasi. Ema kuuleb, et köögist kostab häält. Ta läheb trepist alla. Ka tema ei tule tagasi. Sama juhtub ka vanema lapsega – ja läheb sinna. Väike Mari kuuleb köögist koputamist – ja läheb sinna. Ja mis ta seal näeb! Kõik on katkise kraani ümber ja püüavad seda parandada!

Kati Grünberg Lagedilt

Kirjalaps

Anna mu jalg tagasi!

Üks arst tuli pärast rasket tööpäeva koju ja tahtis magama jääda. Aga vaevalt oli ta voodisse heitnud, kui kuulis õudset häält: "Anna mu jalg tagasi!" Arst tõusis üles ja läks teise tuppa. Seal polnud kedagi. Aga kohe, kui doktor voodisse läks, kordus sama. Arst arvas, et see oli kadunuke, kelle jala ta oli ükskord ammu otsast lõiganud. Ja ta mõtles, et nüüd on elukesel lõpp. Arst valmistus surema. Aga siis kuulis ta jälle sama hüüdu otse enda alt ja läks esimesele korrusele. Seal istusid lapsed ja vaatasid telekast õudusfilmi. See oligi õuduka kangelane, kes nii karjus!

Teete Ots Harjumaalt

Kirke joonistus

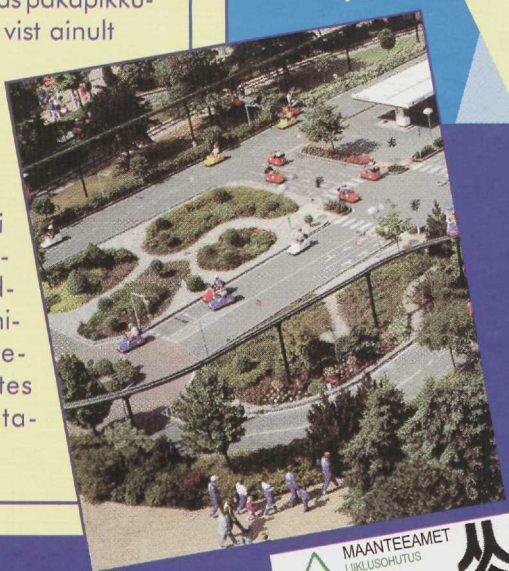

Juhhei, lastel omad JUHILOAD!

Legolandis liigub loendamatu arv sõidukeid: ronge, laevu, busse ja autosid. Mõned neist on pisikesed, justkui päkapikkudele määratud, mõned on kinnitatud karussellide külge. Karusselliauto juhtimist ei vaja – hoia ainult roolist kinni ja vaata, et alla ei kuku! Kas päkapikkudel on juhiload olemas, seda teab vist ainult Taani liikluspolitsei, kuid Billundi Legoland on vist ainuke koht maailmas, kus autojuhtimise luba antakse ainult ALLA 13-aastastele! Täpsemalt öeldes saavad Legolandi juhiload 8-13aastased poisid ja tüdrukud, kes pole mini-autodega õppemaastikul sõites avariisid tekitanud.

Meie aga küsime:
missugusest vanusest alates saab meil Eestis teha autojuhieksameid?
Parimate vahel loosime välja LEGO-auhinnad P. Jahn & Partners Baltic!

Säravat KOOLITEED, sõbrad!

Ühel sombusel sügisõhtul tuli Triibu-Liine tantsuproovist ja tundis ennast nii näljasena, et oleks äärepealt tühja Myntonikarbi nahka pistnud... Tublid, kuid tõntsid jalad olid tantsimisest väsinud – nii et joosta ka ei jaksanud! Nagu kiuste hakkasid autod järjepannu maanteed mööda vastu tulema – ikka vuhh ja siuh, vuhh ja siuh.

“Ei tea, kas algas mingi ralli või?” mõtles lapsur ega teinud autodevoorist välja – tema kõndis ju nagu õige mees ikka vasakul teeserval. Aga korraga lähenes talle ühesilmaline masin, mis kihutas kui hull. Tema ei teinud vuhh ja siuh – siuhi asemel kostis hoopis pidurikriginat ja kurja vandumist: “Ei näe väike loom ka sihukese paha ilmaga kodus püsida! Äärepealt

oleksin sulle otsa sõitnud!”
Lapsur tõstis käpa, et pahurale juhile saurust näidata (tal oli nimelt saurusekujuline helkur jopiluku küljes) – aga võta näpust: saurus oli seekord koju jäänud!
“Kas sa, tundmatu olevus, ei tea, et ilma helkurita jalakäijat näeb autojuht alles 30 meetri kauguselt?” pahandas autojuht, kes ilmselt oli ühe laterna kustumise pärast tujust ära.
“Ma tean isegi seda, et helkuriga kõndijat näeb autojuht...” alustas Triibu-Liine, kuid juba oli ühesilmalisele autole hääled sisse pandud. Kas Sina tead, mida lapsur öelda tahtis?

Täpseimatele vastajatele auhinnaks helkurid Riigi Maanteeametilt!

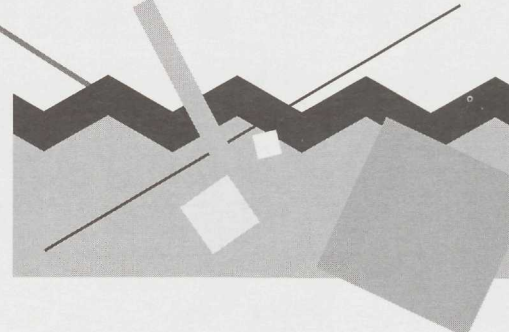
Lõika välja!

Eestis võib autojuhi eksameid teha alates _____

Helkuriga jalakäijat näeb autojuht _____ meetri kauguselt.

Nimi, vanus _____

Adress _____

Edgar Valter

NAERU-USS

"Missugune teie uus klassijuhataja ka on, Juku?"

"Ah, tavaline! Ainult et sinu peale, paps, on ta õudselt kade!"

"Mispärast?"

"Eks ikka minu pärast – iga kord, kui ta mind klassist välja saadab, ütleb: "Oi, Juku, kui mina oleksin sinu isa koha peal!""

"Juku, tule kohe siia!"

"Mis on paps?"

"Lase püksid alla – ma tahan sulle vastu pead anda!"

Juku isa teatab lastevanemate koosolekule tulles õpetajale: "Ta juba sai enne koosolekut mu käest korraliku keretäie!"

"Kes?"

"Eks ikka Juku! Katsugu veel puududa ja kahtesid korjata!"

"Ja mina tahtsin just teile öelda, et Juku on sellel õppeveerandil olnud erakordselt püüdlük poiss..."

Joonistamise õpetaja küsib: "Juku, mida sa ometi teed? Kus sa oled näinud kolme tiivaga inglaid?"

"Aga õpetaja, kas teie olete üldse mingeid inglaid näinud?"

"Kes teab, lapsed, millal Aadam ja Eeva paradiisist välja aeti?"

"Sügisel!" vastab Juku.

"Miks sa nii arvad?"

"Seepärast et siis on õunad küpsed!"

Õpetaja kihutab oma autoga kodu poole ega tee liikluspolitseiniku märguandest väljagi. Politseinik paneb oma tsiklile hääled sisse ja püüab õpetaja teel kinni. Kui lubatud kiirust ületanud pedagoog avab autoakna, küsib korralvur: "Te ju nägite, et mul oli käsi püsti? Kas te ei tea, mida see märguand tähendab?"

"Miks ei tea," vastab õpetaja.

"Töötan koolis juba kümnendat aastat. Aga tänaseks, vabandage, on mu koolipäev läbi!"

"Juku, mis on sinu lemmikaine?"

"Jäätis, õpetaja!"

"Juku, ütle, missugune aeg on lauses "Ma olen ilus"?"

"Kauge minevik, õpetaja!"

"Võtame, Juku, nüüd sellised laused: mina jooksen. Sina jooksed. Tema jookseb, nemad jooksevad. Missugust aega me kasutame?"

"Vahetundi, õpetaja!"

"Sõna "piisk" käänname nii: piisk, piisa, piiska... Juku, ära rabele, moodusta mitmus sõnast "piisk"!"

"Vihm!"

"Miks sa, Juku, tunni ajal kogu aeg kella vaatad?"

"Õpetaja, ma pabistan õudselt – kardan, et see vastik koolikell võib iga hetk meie lõpp-huvitava tunni katkestada!"

Valguse ja varju mängud

Sügisel ja talvel,
kui öhtud muutuvad hämaraks,
saavad taskulambid jälle tööd.
Aga pärast tööd tahavad
nad kindlasti vahel ka mängida –
ja mis saab sinul
olla selle vastu?

Varjumänge mängisid lapsena nii meie isad-emad kui vanavanemadki. Muide, omavahel olgu öeldud, et selleks, et vanavanemad ei hakkaks patareide "tulutu" kasutamise pärast nurisema võiksid neid ka kutsuda kujusid välja mõtlema! Võtke eredama valgusega taskulamp, asetage see näiteks kapinurgale ja suunake valgusvihk heleda seina või ukse poole. Tehke käelabade ja sõrmedega lambile võimalikult lähedal lindude-loomade kujutisi. Nad ilmuvad varjudena seinalle ja hakkavad elama, kui te käsi liigutate. (Joonis 1.)

Kui hoiate öhtul ust või akent lahti, lendavad valguse peale tupp pisikesed liblikad, putukad ja sääsed. Kui neid hästi lähedalt lambiga seinalle valgustada, muutuvad nad hiigelsuurteks. (Joonis 2.)

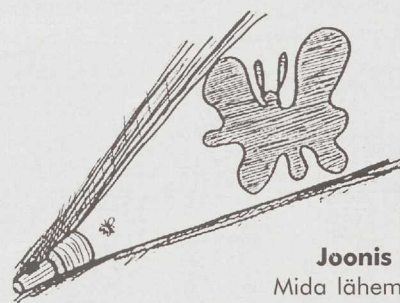
Tontlikke nägusid saab teha ka paberkotiga. Lõika paberist koti põhja augud silmade, nina ja irevil hammastega suu jaoks. Näita taskulambiga läbi nende avauste seinalle valgust ja sinna tekib kummituslik olevus. (Joonis 3.)

Õige koledaks saab moonutada ka kõige ilusama näo. Hoi a taskulampi lõua all, nii et valgus kumab üles näole. Vaata peeglis: näo väljaulatuvad osad on valgustatud ja nende ümber tekivad suured tumedad varjud. Lampi liigutades saate lõpuks päris hirmsa kummitusetaolise näo. (Joonis 4.)

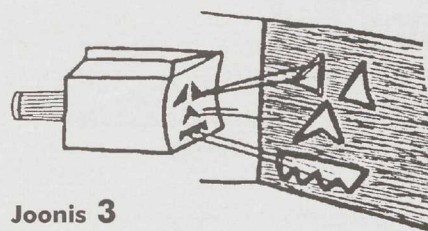
Selleks, et teie unenäod ei tuleks niisama koledad, võtke enne magamaminekut mõni rahulikum ja sõbralikum toiming ette.

Joonis 1
Sõrmi liigutades hakkab lind lendama.

Joonis 2
Mida lähemal on lamp, seda suurem paistab must liblikas.

Joonis 3
Pange lamp otsapidi kotti!

Joonis 4
Taskulamp peab olema lõua all.

Mis on

UFO on õigupoolest lühend ingliskeelsetest sõnadest "Unidentified Flying Object", mis eesti keeles tähendab tundmatut lendavat eset.

Selliseid lendavaid tundmatuid esemeid on inimesed tegelikult näinud juba igivanast ajast alates. Vanades indiaani müütides räägitakse kõvelindudest, hiina muinasjutudes aga lendavatest munadest. Aga need on, nagu juba öeldud, vaid muinasjutud.

Mõned teadlased on huvitatud hoopis teistsugustest lendavatest objektidest – nimelt sellistest, millele kaas- aegne teadus pole veel suutnud seletust anda. Suuremat osa neist kummalistest asjadest, mida inimesed aeg-ajalt taevas näevad, võib seletada õhupallide, uut tüüpi lennukite katsetamise või muude maiste põhjustega. Siiski jääb väike osa neist nähtustest põhjendamata ja nende vastu tunnevadki teadlased huvi. Näiteks 1974.aasta veebruaris nägi üks USA Minnesota osarii-

UFOD?

gi politseinik UFOt, mis asus temast umbes kaheksa kilomeetri kaugusel. Ta otsustas UFO juurde sõita, et seda lähemalt kaeda, kuid äkitselt tõusis tundmatu lennuaparaat kiiresti kõrgele taevasse ja kadus silmist. Peale politseiniku jälgisid seda ebatavalist nähtust veel paljud.

Mõned inimesed kinnitavad jälle, et nad on käinud lendavate taldrikutee sees ning vestelnud nende mees- kondadega. Veenvalt tõestada pole seda aga kellelgi veel õnnestunud.

Mõnede teadlaste arvates pole võimatu, et kusagil kaugel kosmoseavarustes võivad elada mõistusega olen- did, kes on loonud tsivilisatsiooni, mis erineb meie omast.

Kui aga inimkond nendega kohtuks, siis kuidas me nendega suhtleksime? Või kuidas seletaksime neile seda, miks inimkond omavahel läbi ei saa ja peab sõdu ning hävitab loodust enda ümber?

Thomas Scheileke

Barbindus

Paljud lapsed arvasid oma kirjades, et laulja- ja näitlejaametid pole Barbie küll kunagi pidanud. Aga võta näpust! Barbie on astunud, mikrofon peos, lavale ja laulnud nii üksi kui koos sõpradega. Ja ka filminäitleja töö pole talle võõras.

BARBIE ekraanil

Muide, lisaks nn. rea-Barbiedele on olemas ka üsna kallid Barbie-nukud, mida (või keda?) valmistatakse kolleksionääride tarbeks – ja hinnalisi asju ei kolleksioneeri, teadagi, lapsed, vaid täiskasvanud.

Firma Mattel Eesti osakonna juhataja Ruth Vartsi sõnul leidub selliseid kolleksionääre, kes on Barbie-uudistest väga huvitatud, ka Maarjamaal.

Barbie on filmides mänginud enamasti tugeva iseloomuga ja leidlike neitude osi. Täpsemalt öeldes on nukule valmistatud selliseid kostüüme, mida kandis ühe või teise filmi naispeaosatäitjad.

Väga huvitav tegelane on näiteks Eliza Dolittle muusikafilmist "Minu veetlev leedi". Ekraanil mängis teda veetlev ja habras ameeriklanna Audrey Hepburn, ja ka Barbie sarnaneb Eliza rõivastuses hirvesilmsele Hepburnile. Barbiele on valmistatud mitu Eliza kostüümi: alates lilleneiu riietest ja lõpetades elegantse ballikostüümiga. Muide, muusikal ise on loodud Bernard Shaw' näidendi "Pygmalion" ainetel, ja jutustab lihtsast lillemüüjast, kellest sai kaunis ja rikas daam alles siis, kui ta oli tänavakeelest loobudes suurte pingutustega õppinud kõnelema ilusat ja puhast emakeelt.

Aga missugune roll eesti kirjandusest sobiks Barbiele? Joonistage ja kirjutage sellest! Parimatele auhinnaks Barbie juukse-ehted firmalt Mattel!

Barbie' auhinnad Mattelilt saavad
KATI GRÜNBERG Harjumaalt,
ANNA SAVKINA
 ja **KÄRT PAALMA** Tallinnast,
TRIIN SUMBERG Valgamaalt,
KRÕÖT TARKMEEL Kuressaarest
 ja **LENNA ÖRD** Tartust.

Parimad LEGO ratsamonumendid
 mõtlesid välja **EDVIN MÄND**
 Viljandist ja **KAUR ELDEMEEL**
 Orissaarest – esimene kujutas oma
 ratsakujul Lehola Lembitut,
 teine oma sõjaväes teenivat sõpra.

PALUN ÄRGE AVALDAGE AJAKIRJAS
 SEDA BATMANI TEGE
 SÕJA PILTE, MULLE
 EI MEELDI MULTIFILMID
 KUS TÄRETAKESE

EERO RA'NIK

Tere jälle, sõbrad!

Armas Eero!

Ka Triibu-Liinele ja kogu Hea Lapse toimetusele ei meeldi vägivald ei filmides ega päris-elus. Oleks kangesti tore, kui tapmine ja igasugune vägivald kaoks maailmast siis, kui neist ei räägita. Aga kahjuks see nii ei ole – igasugused kurikaelad ainult röömustaksid, kui neil lastaks rahumeeli edasi tegutseda. Ja seni, kuni leidub kurjategijaid, peab olema ka julgeid mehi-naisi, kes kurjuse vastu võitlevad.

Muide, ka Batman ehk Nahkhiirmees on üks nendest, kes võitleb igasuguste "pahade" vastu – tema kohta leiad sellest numbrist veidi pikema loo. Ka lehvivat mantlit ja veidrat musta peakatet ei kanna ta selleks, et ajada hirmu peale vaatajatele, vaid selleks, et kurjategijad teda juba kaugelt märgata võiksid. Arvan, et Batmanil on praegu sama ülesanne, mis kunagi oli ausatel rüütlitel ja vapratel musketäridel – õigluse jalule seadmine.

Iseasi on see, kas lapsed võivad vaadata filme ja koomikseid, mis kõnelevad vägivaldast ja selle vastu võitlemisest.

Õige mitme aasta eest oli kuulda, et ameeriklastest vanaemad tahtsid keelata ära Punamütsikese-muinasjutu, kuna see oli nende meelest laste jaoks liiga julm. Nüüd aga näeme, et just Ameerikast tulevad kõige sõjakamad linatöösed – ka multifilmid. Kui vanalt selliseid lugusid tohiks vaatama hakata, selle kohta ei ole kahjuks veel targad täiskasvanud oma otsust teinud – kuigi igaüks ju teab, et selliseid filme vaadatakse ja ... näidatakse.

Paljud arvavad ka nõnda, et põnevusfilmid lahutavad meelt ega muuda kedagi kurjemaks või verejanulisemaks.

Aga mida arvavad Hea Lapse lugejad? Kas "Tähtede sõjas" ja Batmani-filmidest pärit tegelastega mänguasju tohib toota, müüa ja reklaamida? Ja kui need filmid ja mänguasjad tuleks lugeja meelest ära keelata, siis KES ja KUIDAS seda peaks tegema? Ja mida peaks nende asemel pakkuma?

Jääme Teie arvamusi ootama!
 Toimetaja Leelo ja Triibu-Liine

Säravad helkurid saavad **AILE ALVEUS** ja **AARE ALLIK** Tallinnast,
MARET JUHT Orissaarest, **KATRI**
 ja **MARGUS KAERMA** Tapalt,
EDVIN MÄND Viljandist, **EVELIN PÖLDARU** Imaverest, **TIINA SINISOO** Rakverest ja **RIINU URBAN** Haljalast.

Ristsõnade lahendajatest leidis loosiõnn üles **KAIRIT JA KRISTO PÄRNA** Kohtla-Järvelt ja **LIIVIKA LAP**i Viljandist.

Doktor Juure mõistatuse vastused oli: keskmine sild on tugev, metsa viib tee C, imerohi on pildi all vasakus nurgas.

Auhinna saab

ELARI HAUGAS Raasikult.

Hei, Hea Laps!

Naudin Teie ajakirja väga. Ma tahaksin tervitada siin oma kirjasõpru, perekonda ja sõpru. Eraldi tervitan oma pinginaabrit Marist.

HELINA TURJA (13),

Tehnika 2 - 18, EE 3300 Kuressaare

10
 VÕIMALUST
 KUIDAS
 ULATUDA
 SINNA,
 Kuhu MOIDU
 EI ULATU

MIS ON YAJA: VAIKSEMI PUU

YÖIB RONIDA
 VAIKSEMA PUU
 OTSA JA
 OODATA KUNI
 SEE KASVAB.
 AGA SEE VÕTAB AEGA.

MIS ON YAJA: TALV LUMI, SOOTAD RIIDED.

TALVEL VÕIB OODATA
 KUNI LUMI SAJAB
 JA RONIDA SIIS KÕIGE
 KÕRGE MA HANGE OTSA.

MIS ON YAJA: HASTI KÕRGE KONTSAGA KINGAD.

4. MIS ON YAJA: KIIK JA KÕIGE SUUREM POISS.

HOPP

5. MIS ON YAJA: KAE LKIRJAK

6. MIS ON YAJA: KAJAKAS, KES VÕTAKS KÜÜTI.

7. MIS ON YAJA: PALJU KLOTSE TREPI EHTAMISEKS.

8. MIS ON YAJA: KÕVA TUULT JA YIHM VARJU

PS. KASUTADA VÕIB KA HIIGLASUURT ÕHUPALLI.

9. MIS ON YAJA: SEINA JA KÄTE JA JALGADE KULGE KINNITATAVAID IMINAPPU.

10. VÕI SIIS LIHTSALT: LEIA REDEL.

Maret Põldre joonistus

Vunts, Junts, siilid ja nõiad samade kaante vahel!

**Ära unusta, et
Ravensburgi
mälmängud
on tehtud
mälu
teritamiseks!**

Märtsinumbris kõnelesime hollandi lastekirjanduse kuningannast Annie M.G. Schmidtist ja ta mudilasteraamatust "Jip ja Janneke". Nüüd on kirjastus Eesti Raamat ilmutanud sama kirjaniku raamatu "Junts ja Vunts. Nõiad ja muud seesugused", mis on mõeldud juba suurematele lastele. Nõiamuinasjutud sobivad lugemiseks ka päris suurtele. Kirjastajad arvavad, et pisemad lapsed võiksid selle teose vahvaid illustratsioone värvida, muidugi ainult sel juhul, kui nad pliiatsiga korralikult ümber käia oskavad. Pildid-jutud on trükitud just sellisele paberile, mis värvimist võimaldab. Triibu-Liine meelest on aga maailmakuulsalt illustraatori Fiep Westendorpi pildid mõnusad ka mustvalgetena. Vuntsi ja Juntsi elu on niigi põnev.

Aga otsustage ise!

"Mis see siis tähendab?" hüüdis Vuntsi ema. "Kas mingi õnnetus on juhtunud? Milline sa välja näed! Ja mis sul seal pintsaku sees on? Ja miks sa rongi peal pole? APPI, mis elukad! Mis siin toimub?"

Vunts oli avanud oma pintsaku ja siilid veeresid sealt välja ja ronisid nüüd Vuntsi ema elutoas ringi.

"See on ainult korraks," ütles Vunts. "Küll me nad varsti ära viime. Või äärmisel juhul paari päeva pärast. Mõnele põllule või kuhugi metsa."

"Paari päeva pärast? Ma ei tohi siin hooldekodus üldse mingeid koduloomi pidada."

"Siilid polegi koduloomad," ütles Vunts. "Ja see siin on Junts, tema avastaski need siilid rongi alt."

Vaesed siilid olid ennast täielikult kerasse tõmmanud ja lebasid nüüd nagu okkalised pallid ema põrandakatte peal.

"See siin on minu arust surnud," ütles Junts.

Vunts uuris looma lähemalt ja ütles: "See polegi üldse siil." Ta võttis selle oma kätte. "See on kamakas mulda," ütles ta. "Mõned oksad ja lehed ja... oota veidi... ja juhtmed..."

Ta eemaldas pambu ümbert mulla ja risu.

Selle asja küljes oli mingi kell, äratuskell. See oli...

Vunts kangestus ja süda jättis tal hirmsast ehmatusest ühe löögi vahele. See oli POMM!

Tõlge: Marian Laving
© Eesti Raamat

Terita mälu!

Kas tead lugu mammist, kes läks poodi ja teatas müüjale: "Palun andke mulle pool kilo skleroosijuustu, ja ruttu! Ma poen nimelt emmentali võin kõik kohe ära unustada!"?

Sinuga ei saa muidugi sellist asja juhtuda, sest mälu on sul tip-top, eks ole?

Aga mälu pole mänguasi, mis kulub – tema läheb tarvitamisel aina teravamaks.

Selleks, et võiksid oma mälu mängides treenida, on Ravensburgis loodud mõnusad mängud, mille kaantelt leiad ingliskeelse sõna "**ME-MORY**". Ära pelga, et ei saa mängureeglitest aru – Eestis müüdavate karpide juures on ka maakeelsed mängujuhised! Nende mängude võlu on veel ka selles, et võid neid mängida nii sõpradega kui ka üksi – noh, nii harjutamise mõttes.

Ravensburgi mälmängude valik on mitmekesine – alates loomateemalistest ja lõpetades Pariisi Jumalaema kiriku kellalööja elujuhtumitega.

Tohoh, keegi oli juba tormanud mänguasjapoodi ja küsinud kaks karpit hajameelsust, sest tal olevat Ravensburgi mälmäng! Ikka vastupidi, sõbrad! Kes tahab hajameelsusest vabaneda, see vajab Ravensburgi mälmängu!

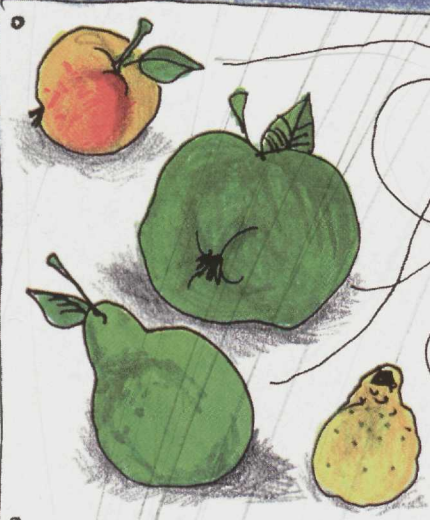
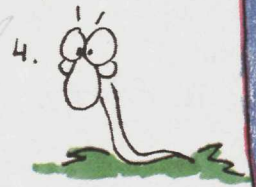
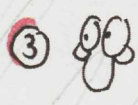

KUIDAS JOONISTADA USSIKEST:

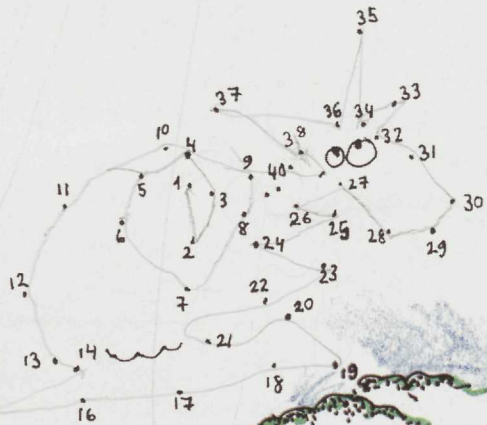
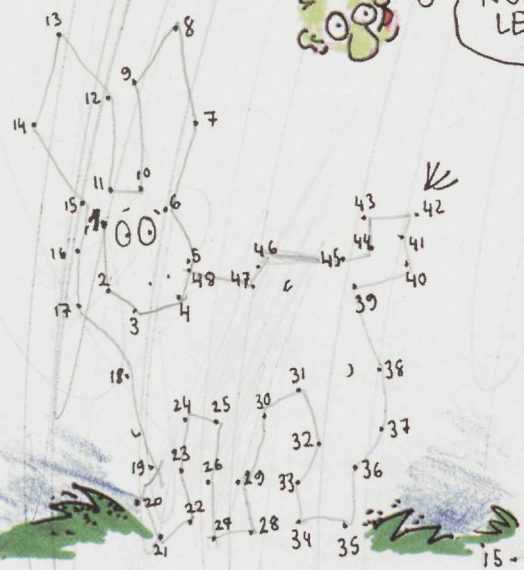
LAHENDA
LABÜRINT!
KUIDAS LIND
PESSA
SAAKS?

SUL ON VÕIMALUS
TEADA SAADA, MIS
VILJA SEES MA
ELAN...

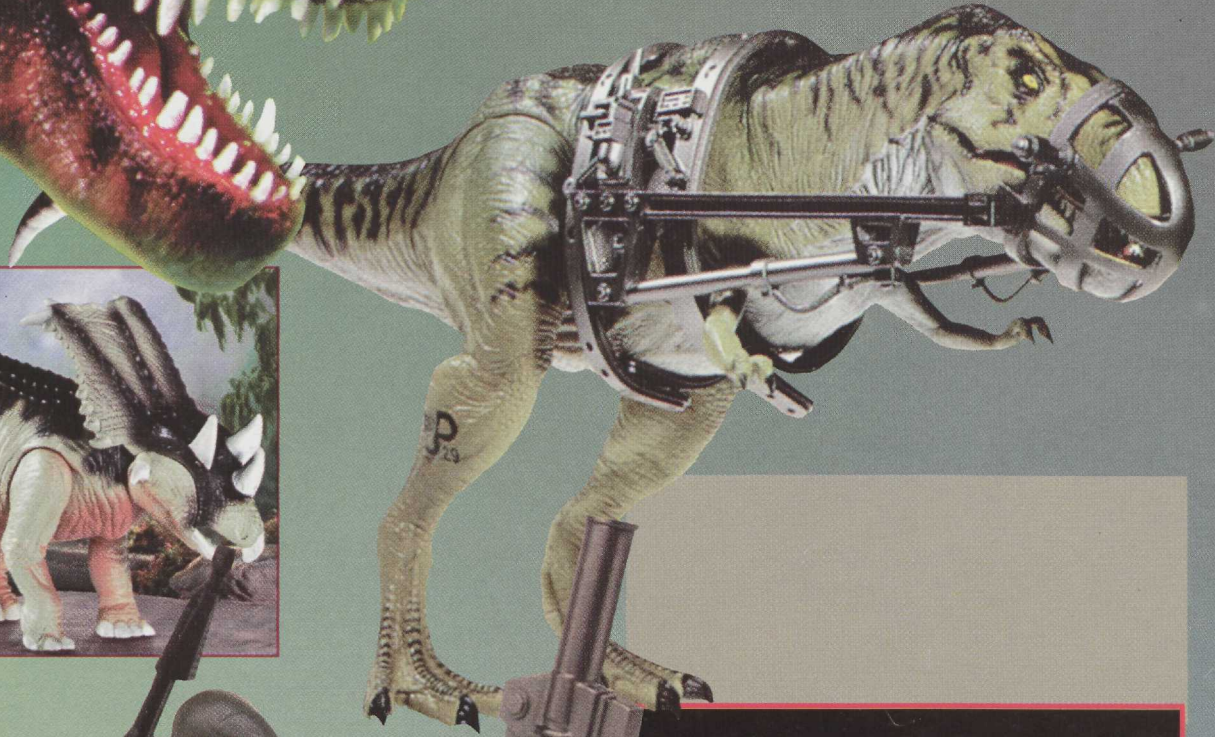
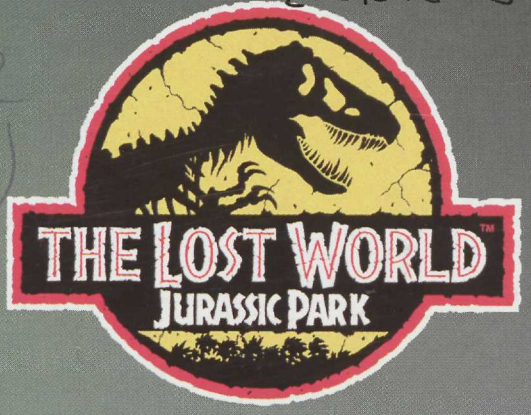

KUI ÜHENDAD PUNKTIIRI
NUMBRITE ÕIGES JÄRJESTUSES
LEIAD KAKS LOOMA!

PE ^B 1378 97,10

RAK
3)

Kirjutage
meile mis on filmis
"KADUNUD MAAILM"
dinosauruse nimi,
kelle pea on siin pildil?

Õigesti vastanute vahel
loosime välja auhinnad!

Vastused saatke aadressil:
"Hea Lapse" toimetuse,
Endla 6-18,
EE0001 Tallinn.